

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Hej, Kristine. Hej, Camilla. Hvordan har du det?

En lille smule øm, vil jeg sige. Jeg har jo ramt rundt med en kæmpe hevelse.

Jeg har set helt skævd i indsigtet. Og så har jeg jo også fået blot mærke ned af kæmpe.

Og hældsens, som bare har udviklet sig. Det har været alle farver.

Hvis man skal prøve at visualisere det, så snakker vi klokkeren fra Notre Dame på Kinden.

Så siger vi på det. Det har været lidt voldsomt.

Først, da du kom tilbage, så var du sådan et eg. Kan du se? Det var sådan et eg. Slap af. Jeg kan ikke se noget.

Nå, nej, men der var ikke noget. Jeg synes faktisk ikke, at det indgrebende var noget særligt.

Jeg var nervøs. Jeg lov at være anspændt og sådan noget, fordi man venter på, at det gør rundt.

Men jeg synes ikke, at det var slemt overhovedet.

Kom først senere, ikke? Og nu har det i nues tid virkelig været ømt.

Nu er hevelsen faldet. Men det gør... Altså, jeg stod i til at smære det stille, ikke? Det gør rundt.

Og du ligner en, der har fået en på kassen?

Det gør jeg. Og så var der jo noget med, at du var sådan...

Er du klar over, hvor dyrt det bliver? Det kommer i hvert fald til at koste 458 kr. Det var dit bud.

Var det det, jeg skulle til at sige? Jeg kan ikke huske, hvad jeg sagde.

Jeg husker, det var noget omkring 5.000 kr.

Jeg har skrevet det ned. Du sagde 458 kr. Jeg sagde det på 1.000 kr. Måske 5.200 kr.

Hvad blev det?

Det var dyrt end det.

Det var mit bud?

Ja, det kostede lige præcis 458 kr.

Så jeg var alligevel næsten 1.000 kr. fra os?

Ja, jeg ved ikke. Jeg tror, det var fordi, jeg også fik en...

Altså, det startede med en scanning.

Så det er selvfølgelig...

Altså, rymde eller en scanning?

Det var en scanning.

Fordi de skal jo lige checke. Likker nævne tæt på. Ja, det gør jeg nu. Så skal vi passe ekstra på, ikke?

Til gengæld fik jeg jo sådan en goodiebag med sådan en lille minitantpasta og en tansbørste og noget håndsprit og noget mundskyld.

Fint.

Ja, det var dyrt.

Ja.

Gjør det så lidt mindre undt at køre Dancoated igennem, fordi du var forberedt, fordi jeg havde sagt det der, eller var du stadig sådan lidt...

Arh, af.

Jeg var næsten helt absurde, ikke?

Man er jo bare sådan... Hvad kan jeg gøre? Hvad skal jeg gøre? Det er jo bare sådan det er.

Bum, overtrag.

Til lykke.

Ja, til lykke.

Til lykke til dig. Det er ligesom at få en parkeringsbød. Det er bare skat, det betalte den, kom videre.

Ja.
Sådan er det.
Ingen grund til at bruge energi på det.
8.500, masser af hævelse, masser af blå mærker og masser af smerte, men nu begynder det at blive bedre.
Ja, ja.
Og så bagefter så kan du ikke mærke forskel, fordi du havde jo ikke problemer som sådan inden.
Nej, det er jo det.
Når i sidste uge var det jo en mini-episode, og den første historie jeg havde med var om det uidentificerede lige i vestskorven.
Ja.
En mand, der blev fundet, gravede halvt ned, hans ben stakk op og var blevet delvist spist, ikke?
Og han havde jo ligget dig i lang tid, og man ved stadig ikke, hvem det er.
Nej, det er så vildt.
Det er så vildt. Jeg nevnte det her med, at de mente, han var asiat, og der var også det her med, der stod der LVE, og kom han måske fra Cambodia.
Jeg har fundet nogle senere artikler, altså han har stadig ikke blevet identificerede, men teorien nu er ud fra undersøgelse, at han var grønlandsk.
Okay.
Og så er der jo blevet selvfølgelig spekulerede i det her, i hvordan kunderne gør, at vi ikke ved, hvem det er.
Men der er jo nogen, som lever på kanten, altså som måske ikke rigtig har kontakt til systemet, hvis man ikke går til at tage en læger.
Ja, man ikke går, altså som man bare under radaren, og der er jo ikke nogen, der har meldt ham savnet.
Det, jeg så måske synes er lidt vildt, det er jo, at der ikke er nogen, altså at møndighederne ikke opdager det.
Ja.
Altså, man må måtte tage en eller anden form, der må være en eller anden form for kontakt.
Det er det, jeg tænker, hvis vi taler om et menneske, der har levet på kanten, er der sådan nogle udbetalinger fra det offentlige, som der ligger i et eller andet sted?
Han må jo være registreret på en eller anden måde.
Ja.
Og hvorfor har han så ikke blevet meldt, altså det er faktisk det største mystært, synes jeg.
Hvorfor har han ikke blevet meldt savnet af møndighederne?
Af møndighederne, ja, det er det største mystært, og også, jeg synes det bliver endnu mere mærkeligt, at han ikke er identificeret, når han er fra Grønland, end hvis han nu var fra Cambodia eller et andet sted.
Men jeg synes jo, at det er absurdt sørgligt, at der ikke er nogen mennesker, der har savnet ham.
Hvad ja?
Det er det.
En til en, er der ikke et menneske?
Hvor er min kammerat, min bror, min ven, min ellandning?
Ja, også selvom man måske ikke havde kontakt, altså man er vel vokset op og kender nogen.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Der er vel nogen, der må undre sig over, at han er væk.
Gåde til, kan man være helt alene i verden, hvis ens forældre er væk?
Kan man være helt, helt, helt alene i verden?
Forældre hjemme, hvad med?
Der må være nogen, man har kendt, hans forældre er jo sikkert også væk.
Han var jo formentlig i hvert fald over 40, ikke?
Ej, det er trist.
Så ja, svaret er jo åbenbart, ja, man kan godt være helt alene i verden.
Der er ikke nogen, der har mellem savnet hver en mennesker, der kendt ham eller myndighederne.
Det er jo frygtligt nok det her med. Vi har talet om det flere gange.
Det her med, at når du dør, er du alene. Du dør alene.
Jeg havde faktisk også en ting, jeg gerne lige ville vente tilbage til.
Og det var den, sagde jeg fortalte om, hvor Svendt for Svandt på en vandretur på Mallorca.
Og hans store else kommer jo næste dag tilbage til hotellet.
Og er confus, medtaget, blodig, og der bliver ikke ligesom...
I værksat noget som helst med det samme overhovedet?
Nej, og else vil ikke være til besvær, og hun mener, at de har en aftale om, at han nok skal komme tilbage.
Og hun er forvirret.
Men else er jo forvirret.
Altså det lyder jo, at til mormor, hun har kommet til skade på en eller anden måde.
Det er ikke utændtligt, at hun også har slået hovedet.
Enten fordi hun har faldet eller måske fordi hun også har været involveret i, hvad der er nogen, der har gjort ved Svendt.
Og at hun så bare ikke kan huske det.
Så derfor har jeg bare tænkt meget over siden.
Et, hvorfor var der ikke nogen af de her guider, der sker igennem og sagde, det er så fint, else, at i har den her aftale, men Svendt skal efterlyse sig.
Så det skal have det nu?
Vi ringer til politiet.
Ja, hvorfor var der ikke nogen, der sagde det?
Det er så mærkeligt.
Jeg kan godt mærke på dig, Else, at du ikke synes selv, du har brug for hjælp, men vi kan se, at du er forvirret, og du har også blodt der og der.
Vi skal lige have dig tænkt...
Og til mand er væk, og har været der siden i går.
Så vi er nødt til at lige have dig tænkt, at anlæge.
Og skage igennem og tå over, fordi hun var uden tvivl en stærk selvhjulpe kvinde, som ikke ville være til besvær.
Og der er der især nogen, der skal tage over og sige, du har været ude for noget.
En ulykke, du har været ude for noget færdigt, svender vi ikke.
Vi tager over nu og beslutter, at politiet skal tilkaldes, ikke?
Ja, så opdatering er ligesom nummer 1.
Politiet skulle selvfølgelig have været involveret fra starten.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Altså der skulle være slået alarm med det samme.

Og to, deres arbejde var måske også mangelfuldt, da de så først kom i gang.

Fordi, vi ved jo, hun blev ikke undersøgt på nogen måde.

Nej, så hvad er undersøgt de ellers ikke?

Præcis.

Det mest oplagte, hvor endnu sandsynligt det var, blev ikke undersøgt.

Hvad har de ellers ikke kigget på?

Præcis.

Så jeg har tænkt meget på Svend og Elset, at nu der er gået.

Det har jeg også.

Det er jo egentlig sådan, at den episode, der kom før min episode, var det mig, der startede.

Men nu var det dig, der startede sidst til min en,

så jeg vil give dig at forslå, at jeg starter.

Det synes jeg, der lyder som en god idé.

Du fortalte om Basse, som forsvandt i 1966 i episode 124.

Det gjorde jeg i hvert fald.

Og du fortalte om Tina, som blev bortført i 1965 i episode 196.

Hvad har du med?

Men har du nogen siden hørt om Tage?

Nej.

Nej.

Så vil jeg fortælle dig noget nu.

Åh, ja.

Lørdag den 10. december 1949, lige omkring klokken,

11. formiddagen blev Lille Tagebæk på kun 2.30 sendt ned på lejepladsen.

Familienboget i Strygnø Gade på Ysterbro og lejepladsen

lå kun lige et minut væk gennem gården til gaden

på den anden side karren ud til Musholmgade.

Det var nok ikke første gang, at Tage blev sendt ned og leje på den måde,

og han var på ingen måde det eneste barn i bebyggelsen, som brugte lejepladsen.

Denne her dag skulle hans mor lige ned og handle,

og hun lavede en aftale med to lidt større piger om at de skulle holde øje med Lille Tage, mens hun var væk.

Ikke så længe efter kom hans mor retur efter ham.

Jeg ved ikke præcis, hvor længe der var gået,

men sådan cirka så længe det tager at handle ind.

Men da hun stod foran de lejne børn i forventninger om at se sin søn blandt dem, så var han der ikke.

Det er jo for uroligende nok.

Mange kender den ild, der kan sprøjte gennem ens åren,

og man ikke kan få øje på sit barn bare i et enkelt øjeblik.

Men Tage var ikke bare ude og syge i få sekunder.

Han gemt sig heller ikke bag lejepladsens udstyr.

Han var væk.

- To og et halvt år, ser du? - Ja.

Det var en anden tid, synes jeg lige, at vi skal indskyde, ikke?

- Det var ikke en moment. - Ja, han var lille.

- Lille bit, ikke? - Ja, det var han.

De to piger kunne fortælle, at det var der en god forklaring på, altså at han var væk.

For lidt tidligere, sådan om kring klokken 12, skulle det senere vise sig,

der var der kommet en rar mand, som havde delt sjokolade ud til dem,

så han havde fået lov til at snub Tage med sig.

- Nej, nej, nej, nej. - Men det var på ingen måde en god forklaring for den lille drengs forældre.

De havde ikke nogen aftale med nogen om at skulle hente deres søn på lejepladsen,

og de var instinktivt og øjeblikligt skrækslagne.

De kontaktede derfor straks det lokale politi, der selvfølgelig tog den kun 2,5 år i drengs for svinden meget alvorligt.

Og inden der var gået ret længe, så var flere afdelinger af Københavns politi involveret deriblandt også opdalesespolitiet.

Politikommisærer Bjæringblå sat i spidsen, for det arbejde der gik i gang med at finde ud af, hvem der havde lukket børnene med slik.

Selvfølgelig først og fremst med det formål at finde tag i god behånd.

Børnene kunne give en ret fyldestgørende beskrivelse af manden med sjokoladen,

godt understøttet af en kvinde i en af de lejligheder, der vent ud mod lejepladsen,

for hun havde også set ham og lagt mærke til, at han trækker sted med den lille dreng.

Flere af børnene havde så også lagt mærke til, at manden havde sat tag ind i en brun bil, hvor efter de var kørt væk.

Den beskrivelse både kvinde og børnene gav, passede på en præc på en person, som tages forældre havde navngivet til politiet.

Der var nemlig en mand i deres omgangskræs, en tidligere nærvend af familien, som godt et år før var kommet med en forurolig trussel.

Og ikke bare en trussel.

Han havde gjort noget dybt for styret, som jeg har svært ved at forstå ikke havde større konsekvenser end det havde haft.

Manden som sin alemanget og forældrene nu peget på, og med rette vil du hurtigt forstå, var kommet meget i familiens hjem, og havde været utrolig glad for familiens lille ny.

Faktisk i tale så er det flere, at han havde næret en syglig kærlighed til drengen, hvad det så indikerer over.

Men der var så sket et eller andet mellem ham og forældrene, som manden var blevet gjort det klart, at han ikke var velkommen længere.

Det havde i følgefyndstiftstidende fået manden til at bortføre den dengang kun halvanden år i dreng.

I et ubevoktet øjeblik, mens den lille lov i sin barnevogn ud for en Østerbrug posthus, havde manden taget vognen og var gået væk midten.

Han havde godt et kvarter senere afleveret ham tilbage til hans mor med ordene, der kan du se, hvor lidt det er at bortføre din dreng.

Der er flere viser, der har faktisk skrevet, at han havde beholdt dreng i flere dage, men hvis det havde været tilfældet, så skulle man jo tro, at det havde haft større bevånhed på en eller anden

måde.

Så du har set beskredet, at det kun var et kvarterstid?

Ja, der er faktisk lige andel af viser, der skriver et kvarterstid og i flere dage, men jeg har valgt at sige et kvarterstid, fordi havde det været flere dage, så havde der været skrevet om det.

Altså så havde det været en større sag.

Det skulle man tro, men det er stadig en underlig opløsning at få galt i halsen.

Ja, det synes jeg. Der er stor forskel på et kvarter og på flere dage.

Ja, lad os håbe, det var det første.

Hvor indlænge det var, så havde det umiddelbart kun den konsekvens, at manden havde fået et tilhold.

Han måtte altså ikke komme i nærheden af nu 2,5 år i taget bæk. Det var der selvfølgelig nu grund til at undersøge, om han havde gjort alligevel.

Ex-familievænden, som forældrene havde peget på, var 37 år i Børge Sophus Olufskov. Børge var fabrikant og både med sin koni i vandløse.

Men da politiet, som noget af det første, opsygte hans bopæl, var han ikke hjemme.

De fandt ud af, at han sidst havde været hjemme om morgenen samme dag, altså lørdag den 10. december 1949.

Hans kone havde ikke set ham siden. De to havde haft en aftale om at mødes kl. 13 på et angivst sted, men Børgeskov var ikke kommet.

Det viser også hurtigt i efterforskningen, at han havde lejet en bil, som han havde haft en aftale om at skulle levere tilbage lørdag,

men heller ikke den aftale, hvad han dukket op til.

Så samtidig med, at der lørdag aften blev sendt en efterlysning ud i radiovisen på Lille Tabek, efterlyste man også manden, man mistænkte, at han havde taget den lille dreng. Børge Sophus Olufskov, og den brune Fort V8 med nummerpladen A2448, som han havde kørt i.

Nej, men det er jo rædselsfuldt, og det vildeste marit, fordi deres tanker måske var gået til ham også.

Ja, også det. De var ham, de navn gav med sammen til på en tid, ikke?

Ja, jeg tænker egentlig ikke. De har været i tvivl og slet ikke, da det så viser sig, at sin allermangest passer på ham fra børn og hende kvinde.

Og du sagde, han var 37?

Han var 37, ja. Og jeg tager var 2,5.

Han blev altså efterlyst. Det gjorde den bil, han havde kørt i også.

En bil, som jo ikke også passede perfekt til den beskrivelse, børnene fra lejepladsen var kommet med.

Man ville gerne have hjælp fra offentligheden, og det gav selvfølgelig sær, hvis nogen havde set dem sammen efter Børgeskov ved middeltid, havde locket taget med og var kørt fra Mussolmgade.

Det er på alle måder en akutsituation, når lille barn forsvinder.

Og politiet arbejde derfor også hurtigt og fandt straks ud af, at Børgeskov og hans husstro eget sommerhus i Lise Leje.

Så der blev hurtigt sendt en patrulje af sted fra politiet i Nordsjælland, men uden held. Der var de helder ikke.

Lejlighedskomplekserne omkring lejepladsen, som vel som Børgeskovs bopæl i vandløse blev grundig undersøgt.

Kældre, loftsrum, trappeopgang, der blev ledt alle steder, hvor en lille dreng på 2,5 kunne gemme sig var en.

Om søndagen kunne man i landets evisere med en dag's forsænkelse læse detaljerne om bortførselen at tage.

Også efterlysningen af den 37-årige tidligere ven af drengens forældre.

Politiet gav udtryk for, at de havde en teori om, at motivet måtte gemme sig i en eller anden form for familiestrid,

og slog fast, at man på ingen måde mistænkte en sædlighedsforbrødelse.

Det er jo også besøgn og lidt.

Altså de vidste jo, at han havde en syg, næsten syg interesse for denne dreng.

Han havde haft et tilhold. Der var jo noget specifikt med denne her dreng, men det anerkender de slet ikke på det her tidspunkt.

Ja, så glad for at du fanger den, fordi jeg havde skrevet en masse om, hvad jeg gjorde mig og tanker om det her.

Fordi jeg synes, det var mærkeligt, at de havde hovedet formulerede en teori på det her tidspunkt.

Bare efterlys dreng, og manden skyndte jeg at finde dem, skyndte jeg at finde tage.

Men at de havde hovedet kommer med en teori, som jeg faktisk synes måske nedtoner farenivodet lidt.

Og måske endda himmer, altså efterforskningen.

Fordi de så kigger muligvis den forkerte vej, ikke?

Og på den forkerte måde.

Altså hvad er det, der får dem til at konkludere sådan her?

De har tilholdet, de ved, at der var en eller anden form for strid.

De havde forhivet på det her tidspunkt, hvad den strid handler om.

Det skal nok komme med et bud på senere, men vi snakker stadig en voksenmand,

hvor der er mennesker i hans omgangskræs, som har noteret sig.

Denne her interesse, han har i denne her dreng, er ikke normalt.

Og han havde før bortført ham, og han havde tilhold.

Og jeg tænkte, det handler det her om, at de ikke mistænker en siddelighedsforbrødse alene om tages køn og alver.

På denne her tid, der var det bare ikke den tanke, man fik først.

Måske ikke.

Men alligevel har de jo fået den, fordi de nævner det.

Det er rigtigt.

Altså så den har jo rumsteret.

Men de har svært ved at forestille sig det, fordi det er så grimt, måske ikke, men den har jo stadig været der.

Stadig været der, jeg forstår simpelthen ikke, hvad bevæggrunden har været for at komme ud med en teori på det her tidspunkt.

Nu handler det bare om at finde tage.

Lige nu er det lige gildet et hvorfor, i hvert fald for offentlighed.

Man kunne det være, at de ved at bortføre en måske lærer sig med.

Nååååå.

Så bare muligt ved at nedtone det over for ham, så har han måske en tidsamang til at komme tilbage

med tage, fordi så tænker han,
Nå de mistænker mig ikke, fordi det egentlig var.
Det er faktisk en god pointe.
Men i virkeligheden, hvis de var det.
Det er faktisk den eneste god pointe, jeg har kommet i tanke om at skulle være osaklig.
Det, jeg tror faktisk du har ret, er, under alle omstændigheder.
Det var noget af de to meget seriøst.
Og politikøbenhavn havde derfor sat alle patruljer på vagt ind og indkaldt ekstra mandskab.
I følge bærlingske tiderne havde man straks 34 mand i gang med at lide eftertage begge alle de formtælde steder.
Altså vi snakker i alle husene omkring lejepladsen, kældre, ude på handsadraget og lise leje i sommerhuset.
Der var mange steder der skulle ledes.
Jeg ved ikke, om jeg synes, at 30, før man lyder er meget, når vi ved, hvor meget der skal ledes.
Men det blev beskrevet, som at det var alt, hvad de kunne indkalle.
Ja, og det tror jeg faktisk er mange, fordi den sag jeg har med, som du skal høre lige om lidt.
Der er vi i samme tidsperiode, og der bliver der også talet om den største menneskejagt nogle siden.
Og der var det sådan noget med 35 politibetrujer, der blev sendt afsted, så det er mange.
Opmærksomheden på sagen var selvfølgelig enorm, og bekymringen stor.
Tages for ældre var ude af sig selv.
Bergs skolshustru holdt selvsæt godt fast i, at han aldrig ville gøre drengen noget.
Han elskede barnet.
Hun var ikke til Rok.
Heldig, da det kom frem, at hendes mand den sidste tid havde været tiltagende deprimeret,
og havde opsykt en leje, der havde givet ham sovnpiller for at komme noget søgnløshed til livs.
Men det var ikke det eneste røde flag fra tiden op til, der dukkede op.
Flere af Bergs skolse vinder kunne bevidne, at han havde givet udtryk for, at han nu troede at tage var hans søn.
De kunne også fortælle, at han blev meget sentimentale, når han så en gravid kvinde,
og i det hele taget kunne svømme helt hen, når han så et lille barn, som det stod beskrevet i Fredericia Dagblad.
Den form for opførsel over for små børn og gravidet var for roligne.
Men der tegnede sig også et billede af, at det ikke havde været det eneste Bergs skol havde været opslugt af.
Han havde også været besat af lille Tages mor.
Det blev ikke italesat direkte om, at det var årsagen til brodet med den lille familie et års tid før.
Men Bergs skol havde i hvert fald gjort tilnærmelser, og kunne ikke slippe tanken om, at de to skulle forlade deres respektive ægtefæller,
så de kunne være sammen og starte en ny familie.
På en måde noget Tages mor var interesseret i.
Nej, men det har lige været lidt nyt lag, fordi hvis det virkeligede handler om en besættelse af hende,
og en forestilling om, at han er farne til barnet eller godt gæd at være det, ikke?
I hvert fald godt gæd at være det.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Så er det jo måske noget andet end en seksuel fixering på Tages.

Altså det lyder som om, at der var tale om en desideret besættelse for ham.

Amoran.

Amoran, som så svømmede over og også handlede om Tages.

Ja, jeg ved ikke hvad der kom først, men det var en besættelse, og jeg synes vi skal kalde det Stoking.

Det lyder altså, at han har brugt før barnet.

Ja, ja.

Og så jo også voldsomme trusler, der gik ud på, at han ville tage fra hende.

Noget han jo egentlig faktisk havde gjort, men jo med en ekstra trusel.

Jeg kan gøre det igen, hvis jeg vil, ikke?

Så det var ikke uden grund, at han havde fået det til hold?

Nej.

Politiet havde i høj grad brug for alt tænkelig hjælp.

Der var ikke noget spor efter Børgeskov og den lille dreng.

De var forsvundet fra lejepladsen Lørdag omkring kl. 12.

Og siden var det som om ingen havde sent dem om en bil.

Så kunne de nå rigtig langt omkring.

Da efterlysningen for alvor sev ud via radiovisen Lørdag aften og imorgneviserne næste dag, skulle det dog vise sig, at der lige valg var nogen, der havde sent noget ud.

Ikke Børgeskov eller Tagebæk, men lejebilen den brune fort ved ude.

Tidligt sønter formiddag ringet en mand, der var skorarbejder ved Toggekøbhejen på Nordsjælland til politiet,

og fortalte, at han havde set den efterlyste bil parkeret der, altså Toggekøbhejen.

Han havde set den allerede Lørdag efter med dag, men der havde han jo ikke vist,

at der var noget særligt ved bilen eller at den og føren var efterlyst.

Toggekøbhejen ligger godt 30 km nord for København,

sådan ca. halvvejs, hvis man udstikker en rute mellem lejepladsen på Østerbro og Børgeskovs sommerhus i Liseleje.

Bare for at sige, at det ikke er en utændelig rute, han kunne have taget efter bordførslen.

Men hvis det havde været hans mål, så var han i hvert fald ikke noget længere i bilen end der, hvor den holdt parkeret.

Men hvor var han og hvor var Tage?

I bilen fandt man et tæppe, som man fandt ud af, at Børgeskov havde haft med hjemmefra. Det hørte ikke til bilen.

Var det et tegn på, at det hele havde været noget i planlagt eller hvad skulle tæppet bruges til?

Hvad var det blevet brugt til?

Toggekøbhejen er et kæmpe naturområde på godt 630 hektar, og det støder op til et andet, lige så stort stykkevild natur, som hedder Stort Dyrehave.

Og jeg ved ikke om hektar giver der nogle fornemmelse af, hvor stort det er, men vi snakker sådan 6 km x 6 km, ikke 6,5 x 6,5 km.

Politiet måtte altså have forstærkning, hvis de skulle have en chance for at gennemse området på effektiv vis.

400 mand i alt, soldater fra Høvelte-Kaserne og Sandholm-lejern støtte til politi og hundepatruljer

for at fortage en eftersøgning med udgangspunkt i, hvor lejebilen var blevet fundet. Der lå et fint lag af ny sne på den kolde jord, der besværlig gjorde arbejdet for især spurghundene. Men trods sneen gik der ikke længe før de fandt noget. Klokkeren var 13.20. søndag, da man godt 600 meter fra bilen fandt 37 år i Børge-Sofus-Olof-Skov. Han lå på jorden og var død. Nej, nej, nej, nej. Og at døme efter den sne, der lå ovenpå lide, havde han nok været det siden dagen før, altså lørdag. Der var indtidspore efter 2,5 år i etagebæk. Oh, god. På lide fandt man bl.a. en lille flaske konjak, et næsten tomt pilleglas, som havde været fyldt med sovepiller og en lille labpapir. En gammel reklame, hvor der på bagsiden var skrevet afskedsbræv. Børge-Skov gav her udtryk for, at der var sket noget frygtligt, at Tage var hans søn og at han ikke kunne leve uden drengen, derfor kunne han ikke holde ud og leve længere. Men ud over det er ingen forklaring på, hvor Tage var, eller hvad det var, der var sket, som var så frygtligt, at han havde taget en overdosis sovmedicin. I nærheden af livet under sneen fandt man et lille billede af Tage og Børge-Skovs fyldepin. Det snede kraftigt den her sønne, men man giver bare ikke op på at finde et barn. Nej, det gør man ikke. Jeg kan ikke bære det. Nej, og op mod tusind soldater samt frivillige fra hele Sjælland hjælp nu politiet med eftersøgningsarbejdet. For ikke bare er Tocke Køb Heijn enormt især, når der er tale om en lille dreng, men der var ingen gang nogen, der med sikkerhed visste om det var der, man skulle leve efter ham. Det viser sig, at Børge-Skov havde kørt 266 kilometer i den leget bil. Han kunne altså være noget vidt omkring på store del af Sjælland. Men der var ingen, der havde spottet de to samme i bilen siden de satte sig ind i den på Østerbro. Måske var Tage ingen gang kommet med ud af byen. Et 15-årig vidende kontaktede politiet og fortalte, at han mente, at han havde set Børge køre mod Tocke Køb Heijn, men han var sikker på, at han havde været alene i bilen. Han havde ikke set andre. Politiet var usikre på, om de kunne stole på den observation. Og jeg tænker heller ikke, at et lille barn stikker meget op i sådan en bil, og han kunne også have ligget på guldet. Eller det kunne have været en helt anden i en brom bil, som teenageren havde set. Ja, men og hvordan skulle man præcis se barnet? Altså han havde siddet på siddet, og så kan man ikke... Sådan, der var et stort autostol, han snakker op med. Jeg tror ikke, de kørte med autostol dengang. Politiet stod altså med et enormt muligt område, der kunne og skulle gennem søs. Men samtidig så skendede det igennem, at de ikke havde de helt store forventninger om at finde tabæk i livet. Dård også, at de nægtede at give op findes det skulde han, død eller levende. Det eneste, der insnævrede området, der skulle søges i, en smule var Børg Skovs dødstidspunkt.

Obduktionen viste, som forventede, at han var død af de mange sorgpiller. Ud fra kroppens tilstand og andre yderomstændigheder, så som den sne, der lå på ham, og hvornår skorarbejderen havde set bilen, vurderede man, at han var død allerede lørt af tidlig eftermiddag. Altså ikke længe efter, at han havde taget taget.

Nej.

Politisk teori var derfor nu, at Børg Skov, efter bordførselen, var kørt direkte nord på, og et tag var blevet drabt på et eller andet tidspunkt mellem København og Toggekøbhajn. Men hvordan skulle det stemme overens med, at han havde kørt plus 250 km?

På det her tidspunkt var man i tyvel om, altså han havde haft bilen fra dagen før, og så man var i tyvel om, hvor meget han havde kørt inden han bordførte taget, ikke? Så derfor nu, der tror man, at han er kørt direkte fra Østerbro.

Umebart gik det mening, at han har stukket rækning ud mod sommerhuset.

Det er i hvert fald den vej, at Toggekøbhajn også ligger ikke.

Man udlukkede derfor i første omgang, at der skulle ledes andre steder end i København, altså rundt omkring Østerbro, på ruten nord på og Toggekøbhajn.

Altså der havde man ligesom et slutt tidspunkt.

Ja, ja, og man havde jo allerede kigget i sommerhuset.

Men det var stadig rigtig mange steder, der skulle kigges.

Der var mange huset, kældre, opgange, haver, naturområder, grøfter, skorver og søger, små og store på vejen fra København til Toggekøbhajn.

Dagefter dag, sygte tusindvis af mennesker efter den lille dreng.

Det var vinter, det er snedet og var koldt.

Der var ikke meget håb tilbage om at finde ham i livet, med mindre man på en eller anden måde fandt ham gennem der vejen i København.

Men hvad betyder Børge Skovs selvmorsprævsler?

Igen og igen undersøgte man de samme områder for hvad nu, hvis man havde overset noget.

Men man udvidede os søgningen til andre natur- og skorverområder, som lå langs ruten.

Altså den rute, man vurderede, han måtte have taget fra Østerbro.

Et vidende henvendser i følge ekstrablader fortalte, at hun menede,

at han havde set den brune bil, holde parkeret i løbet af lørdagen i hverfaldig intimst tid, ikke langt fra Lille Rød station godt fem kilometer fra, hvor den endte med at blive fundet.

Hun kunne huske, at der havde ligget tæppe henover Køgløn,

og da hun beskrev det blev politiet interesseret,

fordi det passede umiddelbart med det tæppe, de havde fundet inde i bilen.

Så de flyttede en del af eftersøgningen til området,

men heller ikke her var der spor eftertage begge.

Det eneste, man fandt var tre sammenhængende 20-øres frimærker,

og grund til, at de var interessante var, at man havde fundet

to sammenhængende 20-øres mærker på lidet.

Men det kunne ikke umiddelbart fastslås med sikkerhed, om de havde hørt sammen, og de gav under allomstændighed ikke noget svar på, hvor den lille dreng var.

Først, da der meldte sig en mand og fortalte, at det nok måtte have været handsbil, der havde holdt dig, blev det her sporet droppet.

På femte dagen opgav man den brede eftersøgning, og kaldte alle soldaterne hjem. Man havde i stedet en forhåbning om, at godt gammeldags politiarbejde ville kun increase, hvor man skulle lede efter taget. Der kom masser af tidbind fra folk, der mente at have set bilen forskellige steder. Dem kunne der arbejdes med. Og på det her tidspunkt, der kom også tidbind om alt. Også mener de, at de havde set en lille dreng inden på strået, til noget juleudstilling, og alle er jo villige til at hjælpe. Alle er i uri efter at kunne bidrage om noget, ikke? Og heldigvis ringer alle med alt, de har hoved kunne forestille sig, men det gør også sådan en efterforskning her svær, ikke? Der var ros til militæret for deres indsats, men efterforskningen mødte også kritik. For man havde endnu ikke delt et billede af Børgeskov, så folk havde en chance for at melde ind, hvis de havde set ham. Kun grønede billeder af at tage begge havde været ude i alla viser. Først fredag den 16. december, næsten en uge efter bordførslen, frigav politiet et billede af Børgeskov til pressen. Det var først der, at alle kunne se, hvem det var, de skulle tænke efter, om de kunne huske at have set 6 dage før. Nå, samtidig med billedet kom politiet med endnu en opfordring til alle om at kigge efter alle steder, de kunne. Udhuset, skuer, brønne, kældre, lufter, alle steder, man overhovedet kunne komme i tanker om at kigge. Det gav ikke længere mening at have militæret på opgaven, eller store politistyrker for den sagskyld, men det var uberligt at stoppe. Så efter en dag's pause troede det hjemmeværende til og tilbød, at tusind mand kunne lede videre som en del af en øvelse. De gennemgik togkekøbhajen og store dyrehaven skulle med skulder, men heller ikke de fandt det mindste, og meldt bag efter ud, er det måtte anses som fastlagt, at tage ikke var at finde der, i hvert fald ikke over jorden. Julen kom, og den gik. Ej, hvor er det hasseligt? 1950 blev skudt ind, og flere undre så over, hvorfor politiet var så koncentreret om togkekøbhajen, og det område i Nordsjælland, når der var så mange andre muligheder med en kilometer til og på 266 kilometer. Men det eneste de ville ud med, det var, at der var visse indikationer, der gjorde, at det var der, de menede at tage var. Men de havde i det store hele ged op. I slutningen af januar 1950 bad privateorganisationer om tiladse fra politiet til at lide eftertage, og i februar var det en privatorganiseret eftersøgning, som havde sendt et oprop ud til alle foreninger, så som Idrætsorganisationer, Spijder og Rød Kors om at deltage, også i hjemmeværdene prøvede igen, men uden resultat.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Der ligger et lille filmklipp på danmarkpofilm.dk, hvor man kan se et godt 8-minutters klipp fra, hvor 1400 medlemmer i hjemmевærdene og Lotte corpseet, den 26. marts 1950, sygte eftertage i Tissevildehejn.

Alle viste, at de aldrig ville opgive, hvis det var deres eget barn.

Men en stort opslået eftersøgning i april 1950 er det sidste, jeg kan finde.

Nej, det var det værste, du kunne have sagt.

Der var ikke noget spor efter 2,5 år i tagebæk.

Han var sporløst forsvundet.

Og han er sporløst forsvundet.

Så her slutter min fortælle.

Og min lille gut med korte lysekrylger, som ingen nogen siden så igen,

efter at en mand, som til synlædende var besat af gravidede kvinder og børn,

helt generelt og tage og hans mor Isadeelshed, lukket ham væk fra lejepladsen med sjokolade,

sat ham ind i en brun Fort V8 og kørte væk.

Hvor er han taglig?

At han ikke på sit dødslej oplyste, hvor tage var?

Hvor?

Hva?

Tage?

Ja.

Men det er jo det værste, fordi nu går fantasien bare i gang, ikke?

Er han blevet smidt i havet, er han blevet gravet ned?

Hvad gjorde han ved ham?

Hvor han i livet i lang tid død, han er solgt et eller andet sted og tørst og frygt.

Det er simpelthen det værste tænkelige, det her?

Ja, det er det.

Det er uforløst, og det er jo...

Hvor er det vildt, vi aldrig har slet på den før?

Hvad?

Vil du se et billede af ham?

Jeg kan næsten ikke bære det, det er simpelthen frygtligt.

Åh nej, jeg kan...

Jeg synes ikke, at det præntes ind i min næthende, ja.

Det er et billede af tage fra sommeren inden, hvor han er på stranden med sine forældre, og sidder løj af sand.

Ja, det blev nævnt på et tidspunkt, at det faktisk var svært at sende en efterlysning ud på en dreng, der så sådan her ud,

fordi han bare lignede så mange andre drengene,

men det gør jo også, at folk endnu mere kunne identificere sig med forældrene smært og havde lyst til at hjælpe, ikke?

Ja.

Selvfølgelig.

Det er forfærdeligt, det er redselsfuldt.

Gjorde de noget for at efterforske saners, de vidste selvfølgelig, hvem gernigspersonen var,

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

men var det væsentligt for dem at foropklare, hvad motivet havde været?

Det virker det ikke som om.

Altså, det virker som om, at det var ligesom det, der kom frem, at han havde helt klart haft nogle udfordringer, ikke?

Og det havde også resulterede i depression, men det var jo startet lang tid før han var blevet besat af Frobeck,

altså fra Tages mor, og jeg ved ikke, hvad der kom først, fordi det virkede også som om, at han var enormt optaget i gravide kvinder og børn,

men jeg kunne godt have tænkt mig at vide, at han kunne hamme at huske, at hun ikke var børn.

Så var det faktisk der, det startede, og så var fikseringen først på taget, og dermed på en kvinde, han kunne se, kunne få børn.

Og så lige pludselig blev det i hans hoved til at tage, hvad hans, og til sidst må det tages forældre og sige,

prøv ikke at være venner, du skal simpelthen forsvinde ud af det her hjem, og så knækket film helt for ham, og han bortførte sig at tage.

Og altså nu afsøger jeg bare lige, du kan selvfølgelig ikke svare på det, men er der nogen som helst mulighed for, at han havde været sammen med moren,

og vi der lige troede, at tage var hans søn, og at han følte sig uaffærdigt behandlet.

Så det er slet slet ikke noget uden at ud om, morfruet. Jeg ved heller ikke, om det ville have været kommet ud.

Nej.

Jeg tænker ikke, at det ville have været noget, som Tages mor og hoved ville have været interesseret i, og indvig andre i, på det her tidspunkt, hvis der havde været tilfælde.

Men det lyder altså ikke sådan.

Det lyder simpelthen ikke sådan.

Det lyder som et eller andet mere syligt.

Ja.

Det gør det.

Så medierne prøvede egentlig andet grad og afdække, hvad der var op og ned, men det virkede ikke som om, at politiet egentlig forsøgte at finde frem til det enelige motiv.

Ikke offentligt i hvert fald, nej.

Men jeg må bare sige, at det lyder som om, at de gjorde rigtig, rigtig meget, men der var kritik af deres arbejde.

Det skal ikke tage seks dage før man offentligt gør et billede af en mand, som man beder folk om at fortælle om, man har set.

Hvad sker der for det?

Der var også nogen, der var ude at sige, men når I nu tror, det er på denne her rute, og I bruger så mange kræfter på at eftersøge og afsøge,

og man kan se på denne her video, at de er virkelig skuldre ved skuldre.

Ja.

Det er jo så en senere eftersøgning, men det har været sådan der foregået, ikke?

Hvorfor træk de så ikke våd i forskellige vandløb og søger og sådan noget?

Med det samme.

Det ved jeg slet ikke, om de kom i gang med på noget tidspunkt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Det har jeg ikke fundet noget om, men det blev kritiseret, at de ikke også gik i gang med det med det samme.

Fordi hvis der er et teori, var at han havde bordført og drabt ham på ruten op til Tokke Køpeheim, så der er mange steder, at han kunne have smidt sådan en lille kroppe, ikke?

I mange vandløb, i mange søger, altså.

Hvorfor to har han taget bare for så at tage livet, altså?

Og det er derfor jeg også spørger lidt ind til det med familien, ikke?

Fordi så virker det jo som en hevnagt eller nu behåller jeg ham for alvor, ikke?

I kan ikke tage ham. Hvis jeg tager livet af Osbeck 2, så kan jeg aldrig tage ham fremme igen, ikke?

Jeg var faktisk mere ude i tankerne omkring noget omkring det her med siddelighedsforbrødelsen.

Der er noget, der har gået galt, og han er enten med at drabe ham i en eller anden act.

Det er bare gået så stærk, virker det som ikke fra bortførslen til, at han lå der og havde skrevet et brev og sådan noget.

Og han havde jo planlagt at skulle leje den her bil, ikke? Og være væk?

Ja, man forestillede sig, at det her tæppe han selv havde taget med var til at svøbe, tage ind i, eller var det til at holde ham varm, fordi det var koldt.

Nå, der er så mange ubesvaret spørgsmålet.

Der er planlagt elementer, der er der helt sikkert, at han har lavet en bil.

Han vidste jo, at han ville have ham, ikke?

Der er jo bare et eller andet ved, og så bego den forbrødelse, så har han ham, ikke?

Jo. Så er det ugenkallet.

Men hvor er han?

Hvorfor lå han i samme med ham?

Ja.

Og det er der, der kommer det element ind af at ville straffe moren eller hans forældre i det hele sadede.

Ja.

Fordi det var kun ham, der vidste det, ikke?

Og den himmelighed tog han med sig i graven, og det ved han jo godt, hvor smert det fulde.

Ja, han har jo givet sig tid til at skrive et brev, men der stod ikke noget af det vigtige i det brev, vel?

Nej.

Det er nu bærlig sag.

Det er det bare.

Det er det fuldstændig, og vildt, at vi ikke har hørt om det før.

Og hvorfor?

Ja, men hvorfor har Basis sagen fået mere opmærksomhed?

Det har han jo, fordi der ved man ingen gang, hvem gærningsmanden er.

Her er der nogen svar, men ikke de vigtige svar, hvad?

Ej.

Lille tage.

Ej, ikke de vigtige svar, det er rigtigt.

Og også uberligt, fordi at det her udspillede sig nu, så havde politiet jo haft et valg af muligheder for at finde ham lynhurtigt, ikke?

Ja.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Altså nogle metoder.

Han havde ikke bare kunne gå under radaren på den måde?

Nej, nej, nej.

Det havde han ikke.

Og jeg tror også, at der havde været flere røde flag i året op til, altså for det første, han bortførte et barn og fik et tilhold.

Ja.

Det tror jeg altså ikke var gået i dag, vel?

Nej.

Der havde været noget behandling, noget en sag, der havde været noget politianmeldelse.

Så måske var han blevet opdagede for sin psykiske problemer.

Inden.

Ja.

Men jeg beklager, at det er der, den slutter.

Men for at fortælle om lille tabek, har jeg brugt artikler fra blandt andet Ritsav, Bærlingsgetidende, Ekstrablade, Fyns Stiftstidende, Frederiksborg Amsevis, Lolland Falsterdavblad, Roskilde Avis, Frederiksja Davblad,

Holbeck Ams Venstreblad, Nationaletidende og Socialdemokraten.

Ja, det er klart, at det vagt opstigt.

Der var ikke nogen af viser i landet, der ikke skrev om det.

Nej, det er klart.

Det er lidt interessant, fordi den sag, jeg har med at ske, det kun et par år efter.

Okay.

Ja, og så er der også noget med afslutningen, der minder lidt om din faktisk.

Ja.

Lad mig høre, hvad der er, du har fundet frem.

Klar til ny sæson.

Klar til forløsning.

Klar til fællesskab.

Klar til kamp for klubben.

Klar til 3F Superliga.

Og hvis du medlemmer 3F, har du fri adgang til alle kampe.

3F gør dig stærkere.

Kom til efterhåssudsal i Fri Bikeshop og se alle vores fede tilbud på cykler og udstyr.

Vi har alt du behøver for at fortsætte den gode cykelstil i de mørke måneder.

Finder du, at du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

Hvis du kan gøre det.

God cykelstil i de mørke måneder.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Find de nærmeste butik på Fri Bikeshop.dk.

Tirsdag morgen, den 24. maj, 1955, sad den velrenommeret privat praktiserende læge 44 i Gunnar Kældstrup, og hans kone, Elsa Kældstrup, og spiste morgenmad i deres villa på Bøgevej i Hellerup. Elsa havde planer om at køre en tur med en veninde i Pærdes fælles bil senere på dagen, mens Gunnar skulle passe dit arbejde som læge i sin praksis på Frederiksberg.

Pærd tog afsked ved 10.30 tiden, og Gunnar satte sig ind i en hyrevogn med retning mod byen. Han måtte jo så tage en taxa nu, hvor konen skulle bruge deres bil.

Han blev kørt til sin klinik på Martinsens alle på Frederiksberg.

Efter at have været der i lidt tid, gik han den korte vej, der var til Gamlkongevej, hvor han havde 3.000 kroner.

Her efter tog han til dronningens tværgade i Indrabø, hvor hans forsikringsselskab nordlyset lå. Med de nyhævet kontanter indbetalte han 933 kroner og 33 øre til sin livsforsikring, der skulle sikre hans børn og husstro i tilfælde af en fatalt begyvenhed.

Det skrev bærslænske tidene.

Selvom alt virkede almindeligt denne her formiddag, så var Gunnar Kældstrup allerede på det her tidspunkt bevidst om, at de planer han havde for dagen ville blive både skæbende svangere og blodige.

Klokken var godt 10.45, da Gunnar ringede på døren til en lejlighed i Nordborggade på Østerbro.

Her boede hans 69-årige sekretær og hans husstro.

Johan Christian Laub, Ostenfæld og Gunnar Kældstrup havde arbejdet sammen i mange år, og Ostenfæld havde ud over almindeligt sekretærarbejde også fungeret som revisor for Gunnar.

I lejligheden blev Gunnar budt indenfor af Johanne og hans 61-årige husstro Nina Kauline Ostenfældt.

Få minutter senere hørtes et par kraftige døren.

Men det var ikke noget, der vækket sænderlig opmærksomhed i kviteret på Østerbro, hvor man både var vant til drengestrejer og biler med store brav for udstødningen.

Der var dog verken tale om balade eller bilstøj, for i lejligheden på Nordborggade stod Gunnar med en rygne revolver og to li foranser.

Ægtepare Ostenfæld lå ved siden af hinanden på kykkengulvet, begge store blødende fra skudsor i Kranje, døde på stedet, altså nærmest likvideret med skud gennem hovedet.

Gunnar gemte revolveren væk og forsvandt hurtigt fra lejligheden, hvor han smækket døren bager og preget en ny hyrevogn ned på gaden.

Med to liv på samvittigheden satte Gunnar nu kurs mod sin tidligere husstro og svigermors hjem på stenblikkersvej på Frederiksberg.

Gunnar og Åse var blevet skilt et par år tidligere og havde fire børn sammen.

Ved skilsmissen blev børnene delt imellem dem, så at to af børnene boede hos Åse, mens de to andre boede sammen med Gunnar, hans nyhusstro Elsa og deres fælles barn i Villean på Bøgevej i Hælderup.

Klocken 11 ringede Gunnar på døren til sin ex-viramor Elna Frises lejlighed, hvor førårig Åse fris også boede sammen med sin børn, der nu var i skole.

Det var ikke uvandt for Åse at se sin eks-mand, han kom ofte forbi enten for at have samvær med børnene eller for at betale børnebidrag.

Og det var også netop det Gunnar's sviramor tænkte, at besøget redde sig om, da hun tog imod ham i døren og bedde ham indenfor på kaffe.

I stuen tog Gunnar plads sammen med Åse og sin sviramor Elna Fris, de sluttede omløst og fast. Frus Frises høreelse var ikke hvad den havde været, så da hendes datter og ex-virasøen pludselig kom op af skandens, blev hun siddende i stuen med sin kaffe og vent det døde øre til. Gunnar og Åse gik ud i køknet nu og så fortsat de der skenari derude, mens Frus Fris blev siddende i stuen.

Hun kunne ikke høre, hvordan skenariet udviklede sig. Hun hørte heller ikke det dødbærende skud.

Hun forstod først, at alt var galt, da hun pludselig så, at Gunnar stod i døråbningen til stuen, men revolver i hånden.

I samme sekund blev Frus Fris klar over hvad der måtte være sket.

Gunnar havde skudt og dræbt sin forhandlernes hustru Åse Fris, og nu løftede han revolveren igen. Denne her gang mod sin tidligere sviramor, der panisk dukkede sig under stuebordet i det grund og trykket på aftrækkerne.

Projektilen ramte den ældre og kvinde i venstre sidernakken.

Gunnar Kældstrup forlod i Alhast, lejligheden på Frederik Spær, med de to kvinder liggende, store blødende på gulvet i hver deres rum i den tro, at de var døde.

Og for anden gang den morgen, flygtede han fra Gærningsstedet i en taxa.

Hvad er det for en rampage, han er ude på? Hvad er det danske ord, jeg leder efter? Det er jo simpelthen en serie af.

Han gør sig der i hvert fald til masse morder, vel? Ja.

Ja, og han var læge fra Hellerup.

Tilbage i lejligheden lykkedes det den hårdt sovende Frus Fris og kæmpe sig vej ud i køknet.

Her kunne hun til sin store forfærdelse se, at hendes datter var død.

Der dræbte af et skud tværs gennem halsen, der var indtil hun kunne stille op.

Frus Fris slæbte sig ud på trappeopgangen for at tilkale hjælp, desperat.

Og klokken var 11.30, da den skrine og blodens morder kvinde mødte en kriminalbetjent ude på opgangen,

som boede i Eindholt og tilfældigvis havde glemt sin madparke den dag.

Det skal jo bare længsle tiderne.

Hun tryllede ham om hjælp mens blodet pipede fra skudsøved.

Betjenten tilkaldte straks forstærkning, og lige før Frus Fris besvimede noget hun og viske, det er gundag halsstrup, der har skudt mig og min datter.

Den ældre kvinde blev hastet til Frederiksberghospital, hvor hun straks blev lagt på operationsbordet,

det skrev Sorø Amstiderne.

Samtidig blev hendes datter forårige Åse Fris er klaret død i lejligheden.

Med et liv tabt og et i overhængende far, vrede det med politi-vejligheden på Sten Blikkersvej.

Med Frus Fris' utfættede i udpegelser af gundag halsstrup som drabsmand,

var det selvfølgelig noget vendt i at aflægge den kære københavnerlage, et besøg i hans klinik på Frederiksberg.

Og gundag halsstrup var altså ikke værd som helst.

Han var berømt for sin moderne og særlige metode, der fik patienter fra hele nogen til at opse ham i hans praksis.

Dr. Kalsstrup havde siden sin lægeeksamen i 1939 interesseret sig for nye lavededskablige metoder,

og havde ved brug og blandt andet hypnose til behandling af naosydom, kroniske smerter og gigt, opnået kalenavnet Mirackel-dokteren.

Særligt havde han i følgeholdstebrug dagbladet gjort sig bemærket ved at have helbredt en svensk kvindes nervøse lamelse, og ved at hypnotisere hende over telefonen af to omgange.

Det var næsten Jesus ved at gøre her.

Det var også et telefonopkald til klinikken på Frederiksberg på dagen for drabne, der fik politiet til at se gundag i et helt andet og frygtengødende lys.

Politiet tog til den private praksis for at finde gundag Kalsstrup.

Manden frofris havde udparet som morta.

Det blev de gunders søster, som ganske oprevet kunne fortælle, at hun netop havde talet i telefon med sine bror.

Kort tid for ende havde det ringet på døren hos en af gundag Kalsstrup's faste gigtpatienter Ida Jensen, som havde tilbrægt de sidste syv år i en sygesang i sit hjem på Vidovervej i Vidover.

Dr. Kalsstrup var altså taget på sygebesøg i Vidover lige efter at have skuttet fire mennesker. Hvis han skulle, skudde dem han ville, og så tog han tilbage på arbejde.

Ida Jensen havde straks bemærket, at den ellers altid velforberejede læge ikke havde medbrægt det stråleapparat, som han normalt vist brugte til behandlingen af hendes lede gigt.

I følgeholdstebrug Dagblad havde lægen ved tidligere besøg beklades over forundt i hænderne af at slæbe på stråleapparatet.

Så det fik fru Jensen til denne her skæbnsvangre formiddag og spørger, at en galt med hænderne igen, var til at gå under svaret. Det er fordi, der har sket noget ganske forfærdeligt at fortsætte.

Er de klar over, at jeg lige har drabt fire mennesker med disse hænder?

Nej, nej, assvaret jeg.

Fru Jensen svaret ham, at så slemt kan det vel ikke være, hun kunne ikke tro, at hendes trofaste lede virkelig kunne have begået mor.

Gunnar Kælstrup bad her efterom at låne telefonen, og Fru Jensen bad ham om at bruge den, der stod på natbordet ved hendes sygesæng.

Kælstrup ringede til sin egen klinik, og her fik han så fattig sin søster.

Det var det opkald politiet hørte om, da de ankom til kliniken.

Og gradende tilstod han morne i røret.

Fru Jensen kunne gennem telefonen høre søsterens skrækslagende skri, og det isne i hendes krop, der sagens alvor pludselig stod klar for hende.

Den forfærdede Fru Jensen forsøgte at berole i den nu tydeligt opravn læge, og applerede til, at han hellere måtte tage sin straf.

I følge nagsgård, tidene ventede Gunnar sig mod Fru Jensen og sagde, det næste bliver mig selv, fang mig mod de ikke.

Jeg kan ikke udholde den tanke, at jeg skal sidde i tukthus.

Gunnar forsvant ud af døren, og Fru Jensen sad tilbage sin sygesæng i en tilstand af sjok.

Hun har også været lidt prisgivet, og hun har ikke vist, hvad han har gang i, og at jeg er i far, og hun kunne ikke rigtig gøre noget.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Hvis han lige havde slået fire mennesker i hjælp, og nu stod han der ikke. Og jeg udtryk for, at han skal ædre mig jo ikke fanges.

Ja.

Men hellervis forlod han hende jo uden at have gjort noget ikke, andet når han lånt hendes telefon.

Hun var i sjok.

Det var først, da hendes mand kom, at hun brød gradende sammen, og fortalte, hvad hun havde hørt.

Fru Jensen's mand ringede straks til politiet,

og et andet sted i byen fortalte Gunnar's søsterpolitiet, hvad hendes bror havde erkendt.

Denne her rysten er kendelse, at Gunnar Kældstrup ikke kun havde skudt to kvinder på Frederiks Bær,

hvor den ene var død,

men at han havde yderligere to menneskeliv på samvidigheden,

fik politiet til at i gang sætte den største menneskejagt manhed til, havde set i Danmark.

Ja, det var det, jeg talte om før, ikke?

I følge dagens nyheder blev samtlige 35 radiopatruljebiler, politiet havde, sat ind i jakten på den dribbende doktor.

Ja, de kalte det den største,

men det hører vi jo faktisk ret tit.

Det har været...

Hed til største, det hed til omtalt det mest mystiske...

Det har været en massiv indsats, hvor man har synes, man satte alt ind.

Og det er lidt pusse, da du nevner det her med radiopatruljevånene,

fordi jeg støtte også på det her med radiovånene,

da jeg kiggede på min sag.

Og jeg snittede radiovånene.

Ja, så snakker de jo.

Det vækker mindet så til et eller andet tidligere.

Ja, men jeg tænkte jo også noget om det må så have været de patruljevånene,

hvor der egentlig faktisk er kontakt tilbage til basen, skulle jeg sige, ikke?

Godt, du lige kan opklare det. Det er jo selvfølgelig det, det betyder ikke.

Og så har de haft andre patruljer også, som de har kunne sende ud,

altså fra opdagespolitiet, som jeg tænker ikke har haft radio.

Nej, det her var de hi-tech, altså biler, ikke?

Det var radiopatruljevånene, der blev sat ind, ikke?

Altså stedet med dem.

Den massiv efterforskning og indsats for at finde lægen,

ledte til fundet, at det skuddrabte ægtepare på Østerbro,

Kældstrups tidligere lægesekretær og hans hustru.

Og det kunne nu bekræftes, at Gunnar Kældstrups skreklige handlinger

havde sendt tre mennesker i døden, mens frofris stadig svevede mellem liv og død.

Klocken 14.15. samme dag, så altså stedet i tirsdag den 24. maj 1955,

bad politiet og offentligheden om hjælp til at finde den bevæbnet og murderiske lage. Der blev bragt en efterlysning i en ekstra udsendelse i radioen.

Her blev Gunnar sin element delt, og det blev påparet, at man ikke skulle forsøge at pågribe mandens selv, da han måtte betragte som bevæbnet og livsfarlig.

Gunnar Kældstrups bevægede sig endnu en gang videre i en taxa denne gang vest på mod Roskilde.

Gunnar ringede på døren til en præstegård i hemmelev, han ville låne en telefon. Præsten henvist ham til de private boliger, og Gunnar forlod præstegården til fods efter at være blevet afvist.

Hvad Gunnar Kældstrups præcis foretog sig de næste timer er uklart.

Vi ved, at han blandt andet gik fra dør til dør for at låne en telefon og at han ringede til sin hustru for at fortælle hende, at han planlægger at tage livet af sig selv i Roskilde.

Altså, jeg har gået nok spændt på at høre, hvad motivet er til det her, fordi der mås...

Æja, det er godt, du spørger om det.

Også, der mås ligge noget forklaring på, hvorfor alt det her, hvorfor hele det her sætter op,

og hvorfor ringe til hustruen for at gøre opmærksom på, hvad der er, man har tænkt sig at gøre det meget teatralt.

Det er, men det er præcis det, vi skal tale om.

Vi ved også, at han i eftermiddagstimerne opholdt sig ved Roskilde fjord i nogle timer, hvor han læser i solen og slappede af, og at han både skrev og afsendte en række bræve.

Pultids menneskejagt centrerede sig nu om Roskilde via Gunners hustru. Elsa veste politiet, at Gunner muligvis befandt sig i området og var selvmåstrået.

Klockens 17. spotte to politibetjente, en mand der svejede til Gunners sin alamang.

Han kom gående nær Roskilde to.

De stansede straks patruljevognen, og genkendte Gunners selvom han havde iført sig en nye endkøbt strohat.

De to betjente træk deres tjenestevåben og ropte ham an.

Gunner var hurtig på hænderne og greb straks sin revolver og rettede den mod de to betjente og ropte.

Det er ikke jer, jeg vil skyde.

I samme sekund vent han revolveren mod sin egen tæning, og inden betjentene noget at reagere, havde Gunner kældstrup affyret et enkelt dødbærende skud mod sit eget kranje.

Nej, ja.

Undskyld, hvor var de hende midt på gaden?

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Ja, ved Roskilde to.

Ja.

Miracle Lane sejnede om på gaden,
og politibetjentene fik straks tilkaldt en ambulance.
Mens Gunner lå i en blodpøl på Roskilde to,
mod to politiet et brev som en tømre havde indleveret.
Det var et brev fra Gunner,
som tømren havde fundet ved en tombola på torget, hvor han arbejdede.
I breddet beskrev Gunner velformuleret
og med rolig hånd sin handling og nøje,
og gave udtryk for, at grunden til hans forbrydelse
var, at han havde været udsat for pengeoppressning.
Gunner skrev sådan her i breddet.
På grund af en umenskelig pengeoppressning,
har jeg i det seneste års tid måtte se hele min formu,
og så godt som hele min nettointekt, går over på andre hænder.
I alt et beløb på 270-245.000 kroner,
og det svarer altså til godt og valgt 4 millioner kroner i dag.
I breddet forklagede han videre,
at han ikke kunne komme til en ordning med de ansvarlige,
da en hver aftale altid blev misligholdt.
Gunner kaldte også morne, han havde begået for overordnet overlagt.
Okay, han mente virkelig.
Ja, det var ikke noget, der pludselig skete.
Han havde overvejet det og pladelagt det.
Så frem, der i fremtiden skulle være en økonomisk udvej
for min nuværende husstro,
og børnene havde jeg intet andet at gøre,
end at uskadelig gøre de ansvarlige
og overladet mine livs forsikringer til afringerne.
Min handling er nøg overlagt for nogle dage siden
og vil ikke blive fortrutt.
Det gør mig und, at jeg i børnens øjne
står som den skyldige idé, som har sket deres mor,
men en gang vil de alle forstå mit motiv.
Der var ingen anden vej, skrev han også.
Det forklager jo en lille smule,
men jeg håber, du har mere med.
Ambulancen ankom til Roskilde Torg
og kørte den fatalt, såret gundag til hospitalet,
hvor han blev erklaget død en time senere.
På kun få timer havde den fireførre i gundag Kelsrup,
altså formåede at tage livet af tre personer,
bringe ét i overhængende far og tage livet af sig selv.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Gunners brev, der var blevet fundet på Roskilde Torg,
blev det første og største spurg i jakten på,
hvad motivet præcist havde været.
For det var altså umiddelbart et kæmpe mysterie,
hvordan en ellers pan og velrenomerede mand,
som gundag Kelsrup, en mand, der levede af at hjælpe andre,
kunne gøre det her, ikke?
I dagene efter drabne blev der spekuleret på livet løs
i de danske dagbladet.
Og det blev i stort set alle artikler nævnt,
at Lénmott har været under et stort psykisk press.
Det var heller ikke første gang,
den trægede i ramte Kelsrup-familien.
Gunner kom fra en velstillet Køhmandsfamilie i Kolding,
og under krigen 10 år tidligere,
havde Gunner Kelsrup mistet sin bror Jørgen Kelsrup.
Jørgen var et aktivt medlem i den danske modstandskamp,
og i april da i 1944 blev han pågrebet
af det tyske sikkerhedspolitik i Kolding.
Han blev hurtigt sendt i fængsel,
og derefter deporteret af besættelsesmakten,
først til den danske KZ-lejre i Frøslev,
og senere til Nøjngarme i Tyskland.
Anholdelsen af Jørgen,
og formentlig flere omstændigheder, vi ikke kender til,
fik Gunner Kelsrup til at flygte til Sverige
i slutningen af besættelses tiden,
og her arbejde han i følge næstvedtidende,
som resagulæge på et svenske hospital
for den danske brigade frem til krigens afslutning.
Mens Gunner Kelsrup opholdt sig i Sverige,
havde hans far Holger kontakt med brugeren Jørgen
i den tyske koncentrationslejre via Brev.
Men en dag stoppede kommunikationen,
og der landede i stedet Brev fra dansk røde kors
med en basketbesked til familien Kelsrup.
Jørgen var omkommet under en transport-TKZ-lejre
Nøjngarme i november 1944 i en alder 33 år.
Gunner Kelsrup dro hjem fra Sverige,
umiddelbart efter krigen,
og da nazisterne forlod de tyske koncentrationslejre,
modtog familien en urne med støv fra en af de årene,
man formodede Jørgens liv, hvor blevet krameret i Nøjngarme.
Vindmænehøjtidlighed i Kolding talte gunner på familiens vejne,

og nedsatte i Jørgens jordiske raster på Sønra Kirkegård i Kolding.

Det nevnes i en række af viser,

at Gunner Kelsrup selv deltog i frihedskampen,

men hvor hans lojalitet egentlig lå,

det blev altså hurtigt en del af offentlighedens spekulationer,

efter det her triple mor i København.

I brevet, der blev fundet ved Tomboulang på Roskilde Tog,

gav Gunner tydeligt udtryk for, at han havde følt sig afpreset for store penge sommer.

Røgterne svierede, var det i virkeligheden der motivet til drabne skulle findes.

I Aalborg stiftstidende kom det frem, at Gunner Kelsrup gennem sin praksis

havde en relation til en Gestapo medhjælper,

og at han tilsuden havde patienter i sin praksis,

der arbejde for den tyske besættelsesmagt.

Flere havde den mistank, at Gunner måske havde været dobbelt agent,

altså at han både havde arbejdet for modstandsbevægelsen,

men samtidig inreporteret til de tyske myndigheder.

Altså, tænkte man så, at det var det, som afpressningen var gået ud på?

Jeg tror ikke, at der var en fuldendt formulering omkring,

hvordan drabne kom i spil i forhold til de.

Men hvem var han egentlig?

Og kunne der ligge nogle hemligheder?

Hvad kan forklare, at man pludselig dreber så mange mennesker?

Ikke så ja, måske noget med afpressning i forhold til det.

Men det har jo også i den tid været noget nær det værste, der kunne ske.

Det var, hvis man blev beskyldt for at have været på tysk side,

eller hvis man rent faktisk havde ikke havde helt rent mel i posen,

og kunne blive afsløret som havne været på tysk side.

Jo, helt klart.

Snakken om Gunner var faktisk så voldsomt,

at familien Kældstrup til sidst valgte at udtale sig til Oldborg Stifts tidende,

for at dementere de mange rykter, som politiet endnu ikke havde afvist.

I følge Gunnars svor og gik relationen til Gestapo med hjælperen udelukkende ud på

at skabe kontakt til Kældstrupsbror Jørgen, mens han sad i fængsel.

Et par måneder efter drebene blev et dækt trykt i Vejleams Folkeblad.

Det var blevet fundet i en gæstebog på den svenske ø, Ven,

hvor Gunner havde opholdt sig i forbindelse med sin fluk til Sverige.

I gæstebogen havde han skrevet,

hvis man hos Gestapo vil undgå og dø til Ven, man blot sejler den herlige ø.

Her er der frihed og fred uden far, her rækker dogej tyskernes trusler og snarer.

Præcis hvor Gunner Kældstrups lojalitet lov,

og hvad omfanget af hans aktiviteter i den forbindelse var,

det får vi nok ikke svar på,

men Gunner Kældstrup fremgår altså ikke af Nationalmuseets modstandsdatabase,

hvor man ellers kan finde navnene på dem, man ved, deltog i den danske frihedskamp.

Men det her dækt fra pensionatet på Ven, det vidner i hvert fald om, at han i krisårne både fulgte sig i far i Danmark og frygtede Gestapo.

Der var også en anden koyøs detalje ved sagen som virkelig vagtig opsig, og det ved jeg også ved for dig til at spidsøre.

Allerede dagen efter Gunnars handling opragte ekstrabladet en artikel med den oplysning, at han altså havde haft en relation til ægtepadet Wilhelm Jakobsen og Inger Margrete Jakobsen, der jo altså var blevet fundet myrdet i deres lejlighed på Frederik Spær i 1948.

Ja, ja, og her taler vi selvfølgelig om den formøse uopklagede sat,

Doppelmordet på Peter Bangsvej, som gennem tiden både er blevet forbundet til Doppelagenter og modstandsbevægelse.

ægtepadet Jakobsen og ægtepadet Kældstrup, Gunner og hans nu afdøde ægtepadet og hans nu afdøde ægtskoende ægtepadet ægtepadet ægtepadet ægtepadet havde tilbragt flere somre på samme pensioner på Torbæk Strandvej sammen. Altså sammen, eller havde de bare tilfægtet det i vis.

I Jyllands posten afviste politiet, at der skulle være en kriminell forbindelse mellem Doppelmordet på Peter Bangsvej og Gunner Kældstrup's triple drab, men det kom altså frem, at han var blevet afhørt i forbindelse med Doppel drabet i sin tid. Og det virkede jo selvfølgelig påfaldende, at to så store, gode, fulde sager pludselig kunne koples.

Men hvordan kunne de også afvise, når den anden ikke er opklaret?

De aner jo ikke, hvor der foregik.

De havde, det havde du ret i, men de havde afhørt ham.

Og havde fundet, at han har et alibi og der er ikke noget.

Altså han er ikke interessant, de kendte ikke hinanden.

De havde været sammen stedet kendte hinanden pæferd.

Der var ikke noget i det, men de sagde også, at nu ville de lige kigge på det igen.

Trods alt.

Der blev også spekuleret i, om Gunnar måske havde været under et stort psykisk press op til drabene på grund af hans travle arbejdsliv.

Gunnar havde som bekendt egen praksis, og i følge Sory Amstidende var det velkendt, at han ofte havde konsultationer til langt efter midnat.

Han kunne altså nogle dage se op mod 100 patienter om dagen blev det beskrevet.

Om dagen.

Det er virkelig mange.

Han skulle arbejde helt sindssygt, og der var udenbart et helt sindssygt press på læger generelt faktisk på den her tid.

Der var også en eller anden, der udtalte sig om, at det her kunne have en forbindelse til det arbejdspress, de generelt var under, og at folk var for flittige

til at tilkalle læge, fordi de bare kunne gøre det,

og at de derfor måtte rykke ud til alt for mange mennesker.

Men hun havde om dagen, og hvis de sådan da skulle rykke ud.

De hun havde nok været i hans praksis, ikke?

De kom til ham.

Uanset hvad?

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Uanset hvor mange det var, så arbejde han helt sindssygt meget, ikke?

Ja.

Og kunne det måske have noget med det hele og gør, at han, simpelthen, var mega stresset, ikke?

Ja, han var brudt sammen på en eller anden måde.

Ja, ja.

På trods af sin succes med de nåde u-autodoxe metoder han eksperimenterede med, så blev Gunnar Kældstrup også betrægtet som lidt af en særling, og havde blandt kollegaer et blandet ryk vist det så nu.

I Sorø Amstiderne beskrev Gunnar's tidligere overordnet på det svenske hospitalham, som både naiv og uvederhæftig,

mens andre kollegaer kaldte Kældstrup's hypnosebehandling for kvaksalver-metoder.

Selvom Kældstrup's mentale helbrede blev bragt i spil,

som en mulig forklaring i stort set alle dagbladet,

så dementerede han faktisk selv de rygte i bredet,

der var blevet fundet på Roskilde Tog.

Selvom det var nærliggende at tro, at Gunnar Kældstrup var offer for

momentan sindssyge fremkaldt af et voldsomt arbejdspress,

så kaldte han jo altså selv sin handling for overordnligt overlagt.

I følge Gunnar selv var det altså pengeafpressning,

der havde fået ham til at skyde fire personer og sig selv.

I dagene efter drabne begyndte brevne, som Gunnar havde afsendt,

før han skyd sig og ankom med,

og det hjælper altså måske til at øge forståelsen af motivet i en smule.

I et brev til en venne skrev Kældstrup i følge Sory Amstiderne,

bl.a. sådan her.

De har ødelagt mit liv, derfor skal de følge mig død.

Derudover beskrev han, at han havde ville ofre sig for sin ny hustru

og ønsket at sikre hende og børnøkonomisk,

og derfor var de mennesker han forestillede sig at ville tro,

det altså forsøg at få andel i hans penge efter hans død,

nødt til at blive skarpet af vejen.

Ja.

I et brev til landsrettssagfører Bjørn Myllerts skrev han bl.a. sådan her.

Det gør mig bitterligt undt, at måtte skrive dette brev til dig,

men der er ingen vej udenom den beslutning, jeg har taget.

Alt, hvad jeg eget af økonomiske ressourser er tabt eller svindlet bort af personer, som var lige så snu, som jeg var tilledsfuld.

I det sidste årstid er jeg blevet frannet og bestjålet gennem falske underskrifter for mere end 150.000 kr.

og til sygenliden er aktiv og forsvandt som duk for solen ved en revision fornyelig.

Jeg kan ikke længere at klare min økonomiske forplikkelse,

som i midler tid vil blive indfredet af mit bord, altså så han visste,

jeg er på røven, men hvis jeg dør, så er der noget livsforsikring i det mindste,

som kan klare problemerne.

Jeg dør dog ikke uden at have taget de personer med, som er ansvarlig for min fortvandede situation, som ellers kunne tænke sig at ville angribe mit bosiddelse efter min død.

Altså så både beskriver han jo,

der tog buserik, ja, der er hevn,

og så er der dem der kan komme efter pengene bag efter.

Som faktisk er de samme mennesker, virker det så om, ikke?

Ja, men jeg tænker lidt, at sekretæren og hans husstro måske, var dem der fuskede og afpræsede,

og så er der et X-kone, som kunne komme efter bodelt.

Ja, det tror du ret i.

Ja.

På den måde ikke?

Jo.

Den påståede pengeafpræsning blev hurtigt omdrejningspunktet for politiets undersøgelse.

De næste måneder gik med at undersøge, hvor vidtgående virkelig var blevet udsat for afpræsning,

og om hans fire offerer havde haft en relation til afpræsningen, som kunne forklare, hvorfor han var gået målrettet efter dem.

I brevene nævnte Gunnar Kældstrup kun én person ved navn, Johan Ostenfeldt.

Og det var altså selv om han talte om at være blevet udsat for afpræsning og bedrageri af flere personer.

Han talte om de ansvarlige, så hvem de andre var, var et mysterie.

Det viser, at Gunnar Kældstrup og hans sekretær Johan Ostenfeldt havde haft penge imellem sig, betydelig i sommeren dag.

Nogle år tidligere havde Gunnar Kældstrup vundet hovedgevindsten i statens præmie lotteri, og det svarer til klasselotteriet i dag.

I alt 200.000 kroner, og det svarer altså til godt 3 millioner kroner i dag.

Så det var jo et ufatteligt held, at han løb med denne her gevind.

Det er ikke mange penge, og han havde hårdt brug for dem, for hans økonomi var trængt de penge, han havde og tjente.

De havde altså mere forsvind mellem hænderne på ham, de blev øslet væk.

Af uvædsse årsager ønskede Gunnar Kældstrup ikke, at andre skulle videre, at han havde vundet et kæmpe beløb.

Måske handlede det om at undgå, at visse personer fik færdene af, at han var rige og så kom til ham med hatten i hånden, for eksempel Ose, hans første husstro.

Så det fik i følgebogen uopklaret Kældstrup og Ostenfeldt

til at indgå en aftale, hvor Ostenfeldt offentligt stod frem som vinder af premien.

Det blev også noget med, men vi har mistet altså selve vinderlåret,

og sådan noget, og det kom faktisk også i ekstrabladet, at det ligesom var blevet væk.

Og så fik Kældstrup angiveligt udbetalt pengepremien i al hemmelighed,

og han gav Ostenfeldt 17.000 kroner, at det samlede beløb.

Det svarer til ca. 270.000 kroner.

Formenligt som tak for hjælpen til det her setup.

For at være mellemand på det her, ikke?

Ja, der er ikke nogen, der skal vide, at jeg har vundet penge.

Det må betyde, at det var et krav, at man stod offentligt frem for at få sin penge.

I dag kan du godt vinde i Lotto, for eksempel,

og så behøves du ikke at stå frem på nogen som helst en måde at sige,

at jeg har vundet alle de her millioner.

Det skal man i USA.

Det er derfor, at man nogle gange ser sådan nogle billeder, hvor folk har masker på.

For det er ligesom en del af dealen, at du skal stille op til passfoto.

Og det er jo helt skørt, ikke?

Ja.

Fordi alle ved jo, hvad der kan ske, når en person, der før levede et helt almindeligt liv, pludselig har en milliard i hænderne, så blev de selvfølgelig udsat for lidt af værd.

Ja.

Jeg ved ikke, om det var det, det handlet om.

I hvert fald var der en masse hemlighedskrammeri her,

og det var selvfølgelig noget af det politiet så skulle undersøge nærmere, hvad var oppe og ned.

Uanset hvad, så var alle pengene altså i løbet af et år blevet formøbet.

Kældstrup havde blandt andet brugt dem til køb af hus og sommerhus og rejser og en dyr pelse,

og til gengæld havde han stadig masser af gel.

Der havde under alle omstændigheder været penge mellem Ostenfeldt og Kældstrup.

Johan Lauf Ostenfeldts familie understræd i pressen, at han i hvert fald ikke havde haft noget med de her penge og pressninger og gøre.

De følte sig ligesom kaldet til at gå ud og forsvare ham, fordi meget kom til at handle om ham ikke.

De var helt overbevist om, at det sådan var han ikke, og det havde han ikke haft noget med at gøre,

og de ønskede ikke, at hans navn skulle trække skæmme modere.

Kan han have følt, at de her børnepenge han skulle betale var afpressning?

Ja, altså også det, det tror jeg faktisk.

Men jeg vil sige, da de gik fra hinanden, der fik hun angivet lidt meget, altså hus og sommerhus og bil,

og fortsat med at få børnebidrag.

Og så lød det jo også.

Og så samtidig manglede han penge og stiftede gel al muligt i steder, så han var bare i en trængt situation.

Han kunne ikke finde ud af det her med penge.

Men det lød jo også som om, at de i hvert fald var påvinskabelig fod.

Han kom jo i huset og hanget ud med børnene og så dem.

Ja, hvor kompliceret det har været.

Ja, altså han blev jo inviteret indenfor til kaffeik, i hvert fald af svigermoren.

I hvert fald visste politiet, at Kældstrup brugte sin penge hurtigere,

og han tjent dem, og at han af den grund var en presset mand.
Efter at have brugt de mange penge fra lotteriet, gik det gewaltigt ned af bakke, når økonomisk kan optog flere lån.
Også sådan helt privat i småttingsafdelingen hos patienter, venner og ansatte.
Han pansatte instrumenter i klinikken, og han optog lån i sit nye hus, i Hældere og plydede det i bogen uopklagede.
Udover den dårlige økonomi blev der spekuleret i, at Kældstrup måske havde myrtet i en nageros.
Der var ikke nogen beviser for, at han tog stoffer, men i kraft af hans værv som læge, så havde han altså nemt ved at anskaffe sig denne her afhængighedsskabende medicin.
Og han var også tidligere blevet anklaget af patienter for at have gjort dem til nageromaner.
Og det var velkendt på denne her tid, at der var et problem med, at læger kunne forfatte i det her og blev afhængig.
Spekulationerne gik på, at Kældstrup måske havde fundet lindring i stoffer, der problemerne begyndte at tåne sig op for ham, og han havde uanmeldig travlt på jobbet og havde jo en dårlig økonomi.
Men ved du noget om læger, dengang gik også tjent?
Det vil jeg da tro, de gjorde ikke.
Og de havde jo en stor autoritet.
Men det lyder som om, det var svært at spore.
Og kæmpe villa i Hellerup.
Det er selvfølgelig dyrt at være børn med i to forskellige hjem.
Det er dyrt alt sammen.
Men det lyder også som om, at det egentlig var svært for at spore alle de små transaktioner og alle de små låden, hvor penge egentlig var blevet af.
Ja, det var meget det, det handler om.
Hvor var penge blevet af?
Hvordan var pengestrømene mellem Ostenfælde Kældstrup og eventuelt andre?
En af Kældstrup's patienter fortalte til ekstrabladet, ligesom flere af hans bekendte, at han var en exceptionelt vælgeligt læge, hjælpsom og venlig.
Han har aldrig først tænkt på penge, men kun på at hjælpe, lindre og tryste.
Og når han var klar over, at penge var små, altså hos patienterne, så tog han slet indtid honorar.
Gunnar Kældstrup had fortalt hende, at hans første kune Øse var blevet nagoafhængig, mens han var flykning i Sverige under krigen.
Da han kom hjem, havde han forsøgt at hjælpe hende ud af misbruget, men det havde blot fået hen til at skaffe stofferne på det sorte marked.
Og det brugte hun altså op mod 60.000 kr. på om året.
I bogen Uopklaret blev det beskrevet, at afhængigheden af stoffer eller medicin i virkeligheden opstod i forbindelse med en abort, altså hos Øse.
En abort blev starten på en pinefuld underlivsledelse.
Og senere kunne hun ikke stoppe med at tage medicinen igen.
Hun fik det værre og værre og tog også overdose flere gange.
Og spørgsmålet er så om Gunnar Kældstrup i virkeligheden

forsøgte at hjælpe Øse, som hans patient havde indtryk af, eller om han faktisk udskrev medicin til hende i riler i mængder. Det mente flere hans læge kollegaer, altså det fortalte de senere, og der gik også rykter om, at han generelt var rundhåndet, når det gik om at udskrive morphine og lignende til patienter. Udover at Øse var blevet nagoafhængig, han havde også været ultraflittig med at bruge penge, mens hun havde grund at være gift. Gunn og penge selvfølgelig. Og her taler vi altså ikke bare sådan, en lille smule, hun havde, lyder det som en desideret købemani. Hun kunne finde på at købe 10 selskæbskjoler på en gang. Hvis der var tilbud på køling, så købte hun 26. Og på et enkelt år købte hun også et kæmpe antal sko. Altså der var et eller andet med en købemani. Jeg vil sige, at det er bare lige en inskudtætning, at hvis de var gift, så var det jo deres penge, ikke hans penge. Det kan man sige, det er du ret i. Paret blev, som vi ved til sidst, skilt, og Øse fik både deres hjem og bil, og sommerhus og selvfølgelig børne bidrag med sig. Men hun fortsætter at give lidt med at begge under om penge. Så der kan også ligge noget der i forhold til, hvorfor han gik målrettet efter hende. I oktober 195 var Københavns Kriminalpolitiske Morgommission klar med resultaterne af deres undersøgelser. De havde gennemgået Kældstrup's økonomi og afsøgt, hvilke muligheder der kunne være for, at han var blevet afbrasset for i omegnen af en kvart million kroner, efter at have vundet denne her hovedgevindst i premie obligationslutteriet. Konklusionen lød ifølge at vise en dagens nyheder sådan her. Ingen af offrene for lejens forbrydelse har øvet afpræsning eller på anden måde været urædelig over for Kældstrup. Derudover slår politiet fast, at Kældstrup sandsynligvis ikke i det hele taget havde været udsat for pengeafpræsning. Politiet havde fundet ud af, at Gunnar Kældstrup's økonomi slet ikke var så god, at det gav mening at afpræsne sammen økonomisk. Selvom Kældstrup var en travl læge med egen praksis, så besad han altså ingen økonomiske evner og penge smulade mellem hænderne på ham. Avisen understreger også det her med,

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

at Kældstrup havde gennemført mange af sine konsultationer uden beregning, ligesom at han havde givet medicin gratis til patienter, der ikke havde råd til dem. Den dyr praksis og Gunnar's ringe økonomiske evner havde til sidst ført en overvældende økonomisk usikkerhed med sig. Og som vi ved, har vi optaget mange lån, forskellige steder. Politiet konkluderede altså, at motivet for lænes gærninger skulle findes i, at Gunnar Kældstrup blev klar over, at han ikke længere kunne leve op til sine økonomiske forpligtelser. I følgerevisen, Horsens Socialdemokrat blev det dog også konkluderet, at Gunnar var blevet udsat for svindel, da han var blevet nared til at underskrive nogle dokumenter, der er den kendte storsvinneler Arvid Christensen. I den forbindelse havde han altså mistet 34.000 kroner, og det svarer til godt 1.500.000 kroner i dag. Politiet nævnte videre, at man i sags natur ikke havde mulighed for at vurdere Gunnar's sindstillstand andet end med et skøn. Det må her i efterfområdet, at Gunnar Kældstrup's nævre har slået et klik, da den fortvivlende situationsstød klar for ham, og eventuelle tvangstanker har fået ham til at begå den rystende forbrødelse. Lød det i dagens nyheder. Og det her med tvangstanker, det var noget efterforskerne nævnte i forhold til, at der var nok ikke så mange efter ham, som han gav udtryk for, eller nogen i det hele sædelt. Og der var i hvert fald ikke noget, der tyde på, at det var dem, han endte med at slå hjælp. At der var taler om en regulær afpræstning. Men det er måske også fordi, vi tænker på afpræstning, som helt ålskolere kommer og siger til dig, at jeg ved, du har gjort det her, hvis du ikke giver mig nogle penge, så slader jeg. Ja, og han sagde jo heller ikke, hvad afpræstningen breder sig om. Nej, men kan afpræstningen, jeg ved ikke med Usten Felt, men i forhold til hans ex-kone, der lyder det bare mere som om, at det har været, han har følt sig presset til at give hende penge, ikke afpræstning som sådan, men han har følt et konstant press fra hende, for at skulle give en masse penge til hendes købemani,

eller hendes eventuelle afhængighed,
eller hvordan det nu har hængt sammen, ikke?

Ja, jeg tror det er rigtigt, at der har været noget der,
og så uanset om det har været rimeligt eller urimeligt,
for det var ikke ens sikker, at det har været urimeligt,
hvad hun bad om, så har han følt sig presset af hende.

Ja.

Og med det blev sagen henlagt af politiet,
hvorfor Åsefris, Johan og Nina Usten Felt skulle miste livet
denne her formiddag i maj 1955,
og hvad der drev gunder til selvmord,
det bliver betragtet som en godhed, en stor godhed i kriminalhistorien, ikke?

Ja.

Så man er jo ikke i tvivl om, hvad der er helt fysisk skete.

Nej, det er det.

Men godden går på, hvorfor?

Hvorfor var det nødvendigt, ikke?

Ja.

Og gør sig til masse mortar og skyde fire personer,
rimelig køligt,
og overlagt, planlagt.

Ja, for lige for styr på den sidste gæld til livsforsikringen, ikke?

Der var lige et udstående der 933 kr. og 33 øre.

Altså han vidste præcis, hvad der ville ske,
altså og hvordan det skulle ske, ikke?

Ja.

Det var han klar over.

For at fortælle historien om hypnoselagens triple drab,
og efterfølgende selvmord, har jeg gjort bro af artikler fra BT,
ekstrabladet, Kolding Folkebladet,

Aalborg Amstidende, Sohry Amstidende,

Aery Vendstrabladet, Bærlænske Tidende, Ekstrabladet,

Dagens Nyhed og Holste Bro-dagbladet,

Jyllandsposten, Ribe Stiftstidende,

Vejle Amst Folkebladet, Holbeck Amts,

Vendstrabladet, Kolding Stadsarkiv-ovn,

Uopklagede Frederik Strand.

Ja.

Og han beskriver også noget mere om Ostenfels personlighed,
og hvem han var.

Det er ret interessant.

Ja.

Ultid lænede sig altså lidt op af det her med,
at han måske ledt lidt af forfølgelsesvand vidt, ikke,

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

og havde nogle tvangstanker omkring det her med at være blevet afpreset, for det var altså ikke noget, deres efterforskning kunne afdække.

Nej.

Der var samtidig noget med den her kendte storsvindler, og der havde været penge imellem ham og Ostenfels.

Det lyder som om hele hans liv var ret kaotisk, ikke?

Ja.

Og der var noget alt for mange stoffer, for alle mulige steder, både til patienter og privat,

og det er jo ikke langt ude at konkludere,

at han er knikket, han er brudt sammen.

Altså, der har været et eller andet,

fordi hans gærning synes umelbart helt urimelig set i forhold til, hvad de så fandt, ikke?

Mm.

Så det er jo klart, at det må være en del af deres konklusion,

eller det, hvor de tænker, men det er ligesom det, vi har,

og det må simpelthen bare have været det, ikke?

Ja.

At han var kommet så langt ud,

at han ikke kunne bunde længere økonomisk arbejdspressen.

Alt muligt.

Ja.

Men det frustrerer han ikke.

Altså, jeg har sådan en intens træning til at få styr på alle de der ender.

Altså, jeg er bøst.

Ja, og så er det jo, om der var noget i forhold til hans fortid under krigen,

og det var meget mærkeligt det her med forbindelsen til ægteparet

på Peter Bangs vej.

Men er det ikke pussigt, hvordan der kan gemme sig så mange hemmeligheder i de her sager frem kring krigen?

Og det handler jo også om, vi har lige rundt det kort ikke,

men der var ikke mobiltelefoner eller registrering på samme vis,

og folk kunne leve under jorden, og der var kontanter,

og der var det helt fucking umuligt at finde ud af alt om folk dengang, ikke?

Der var ikke noget overvågning, der var bare ikke samme muligheder, som der er i dag for at finde ud af, hvad fanden der foregår, vel?

Nej, præcis.

Så svaret gemmer sig jo nok inden midt i det hele.

Altså, både noget med krigen, mødstandsbevægelsen.

Det er jo også, altså det er jo sine, at han ikke står på listen overkendte mødstandsfolk.

Ja.

Det er det.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Penge, stoffer, exkoner, mærkeligt bedrageri, og det venster, altså det er jo sådan en hel...

Ja, det er jo et drama udenlige.

Hvorfor har de lavet en 16-episoders dramatisering inspireret virkelig hende så her?

Snilt.

Altså, der er helt klart nogen, der burde kigge på denne her sag igen, ikke?

Men nu tidsøjene og laver forlade en fed dokumentar.

Fordi det er jo...

Altså, det er jo venvittigt, ikke?

44 år gammel, og så totalt velkendt læge, ret berømt faktisk.

Og gik også meget sin egne vej, og det synes også, der ligger noget i hans personlighed, som er ret interessant.

Ja.

Altså det her med, at han havde de her hybnosemetoder, som...

Der var nogen, der så lidt skæv til, inden for faget, ikke?

Ja.

Men patienter valgfartede til.

Altså, der var næsten denne her...

Var der lidt et gudekomplex, ikke?

Også fordi han beskriver i et af sine afskedspræver, at det ligesom piner ham, at han er nødt til at slippe sit arbejde.

Altså forskningsarbejde.

At han var ved at finde nogle kurer for kraft og forskellige ting, ikke?

Jeg holder op.

Jo jo, men det skal du vide.

Det kom ud i en artikel, i ekstrabladet nogle dage senere.

Under overskriften, dr. Kældstrup har reddet fem mennesker fra døden.

Håbløst syge kraftpatienter helbredt i følgeelénets udsavn i efterlatt videnskabelig afhandling.

Ny metode til behandling af den frygtede sygdom og en kritisk vurdering af den.

Og så beskrev de, altså detaljerede, hvad han ligesom mente, han havde fundet ud af.

Altså han havde nogle metoder til at kurere kraft, og han beskrev i det her material, han havde efterlatt, hvordan han allerede...

...hade brugte på nogle patienter, der så var blevet helbredt.

Så han havde jo også nogle høje tanker om sig selv.

Og samtidig, det er jo kompliceret, så bliver han jo også af patienterne beskrev, som en virkelig god mand, der bare...

...lubben får medicin og konsultationer uden beregning.

Hvis de ikke havde råd, ikke?

Det er absurdt komplekster der.

Altså jeg tror mere, end at jeg gerne vil se en dokumentar.

Det vil jeg også gerne se en dramatisering.

Altså jeg vil gerne se, som jeg ser tiden.

Jeg vil se tiden, og alt det her ikke folk sig ud.

Så jeg kan være med, ikke?

Også fordi, at der er mange ting, man ikke kan finde svaret på, så du kan ikke fremlægge det en

dokumentar på samme måde, som hvis du kan lave den baseret på virkelig hende.
Vi skriver den bare lige ud til en streaming-change, det her.
Den vil vi gerne se.
Ja, det er altså en gode, hvad der præcis fik ham til at gøre det, han gjorde, en læge.
En læge, der skyder fire mennesker, ikke?
Og så til at lide altså.
Men ja, og det var derfor, jeg sagde, vi er i nogle lunde samme tidsperiode.
Og jo også på sin vis med en masse uopklagede aspekter.
Også jo selvmord til sidst.
Og selvmord til sidst.
Hvad sker der med det?
Nå, apropos hvad vi gerne vil se.
I fjernsynet.
Hvad har du taget med jer anbefaling i dag?
Det er også noget, som jeg synes, du skal se i fjernsynet.
Det er dokumentar.
Da Maja startede til håndbold, var hun en spredsk glad og energisk pige.
Det stærke fællesskab, der er på sådan et hold i klubber rundt om i Danmark, er der heldigvis mange, der er vokset op med.
Det kan noget helt fantastisk, når det er godt.
Men det er desværre ikke kun mindre om træning, veninder, stevner, sjov og belaget, som i dag fylder nu, hvor Maja er voksen.
For mindre om trænerens grooming og sexuelle overgreb er begyndt at dukke op.
Og i denne her dokumentar, jeg vil anbefale, der konfronterer hun fortiden og de fortrængte trauma i en proces på vej mod at få måde til at melde sin overgripsmand.
Jeg synes, du skal se denne her vigtige dokumentar, som hedder vores lille hemlighed.
I dokumentaren hører man fra Maja om hendes oplevelser med, som 11-12 år i at være den udvalgte på holdet.
Den eneste, der skulle have smurt varmekrem på, er den 24 årige træner, mens de andre måtte gøre det selv eller hjælpe hinanden.
Den, der blev udvalgt til at vise ting på holdet, hvor træneren lige skulle røre ved hende for at vise noget.
Og om lange, lange beskedudvekslinger, som i dag udgør siddigvis er for roligne og upassende beskeder frem og tilbage mellem et barn på 12 og en træner på 24.
Vi snakker kærlighedsaklæringer og beskeder om alt fra træneren gerne vil sove ved siden af hende til næste stegne eller at han gerne vil have at hun låner hans pudde, så den kan dufte af hende.
Altså, det manipulerende udvekslinger om, hvor lægger hun selv, synes hun, er, at det er kvælmene.
I dokumentaren, der hører man fra eksperter om Groomingens væsen, hvordan det aldrig er et barns ansvar, og hvad det gør ved et barn at blive udnyttet på den måde.
Man hører fra Maja's mor og kammerater på holdet, hvordan hun oplevede de det dengang og nu, og så hører vi selvfølgelig fra mode i Maja, der står frem og deler sine oplevelser med os alle.
Så vi måske også kan blive klogere på Grooming, sexuel overgreb, konsekvenser og tegn.
Ja, især det der med at kunne spørge det, hvornår der taler om Grooming, ikke?
Ja, det er så sødt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Ja, det er det nemlig ikke, og igennem det første nu vil jeg rigtig følge, at jeg vil lære alle de her ting, ikke?

Og før, der er det bare blevet set, som han er bare ekstra opmærksom med dig.

Altså, det var så nemt at borte forklare, ikke?

Det er interessant, fordi man hører faktisk også fra træneren.

Han bliver ringet op, og personalisten har bedt om at forholde sig til, hvad der skete dengang, og det kommer han med sin version A.

Vores lille himlighed, den er godt tre kvartal lang.

Den er rimelig ny, den er her fra august, og så ligger den på TV2.

Østjyllands hjemmeside, man kan også finde den på TV2 Play.

Den synes jeg, man skal se.

Det vil sige, at hvis man ikke har TV2 Play, så kan man gå ind på TV2 Østjyllands hjemmeside og se den gratis.

Ja, sådan virket det lige. Lige pludselig bliver jeg tyvel, fordi jeg har jo et TV2 Play-abonnement, men det er sådan, at man er en helt anden hjemmeside, og man går lige ind, og så ligger den der.

Lægger du også et link?

Det er et direkte link til den i Anbefældningsnoten, det gør jeg.

Den lyder god.

Det var den, jeg havde valgt at tage med.

Jeg har en spillefilm med fra 2002, som jeg havde på DVD dengang, og som jeg så igen og igen.

Ja.

Den er totalt deprimerende, men den vækker også alle mulige andre følelser, og jeg husker, at jeg både var farvet og frastøtt og helt ulykkelig over historien, og nu i forbindelse med at den lige har kommet på Netflix, har jeg så fundet ud af, at den faktisk er baseret på en virkelig sag.

Hvad er det for en?

Ja, det kom jeg lige til.

Men det anede jeg altså ikke den gang, jeg så den igen og igen, og nu tænker jeg faktisk, at jeg skal se den igen.

Jeg har ikke se den i mange år, men jeg kan den uden ad, ikke?

Okay.

Og det har jeg blandt andet ikke, fordi den DVD, jeg havde ikke nogen DVD-afspiller, men den DVD, jeg havde, det var en af de ting, der blev stjålet, da jeg havde indbrudt op i din lejlighed.

Okay, der var simpelthen andre, der synes, at den var god.

Ja, jeg håber, de nydrer den lige så meget, som jeg gjorde, og nu skal jeg så selvfølgelig også se den igen med de brille på, at de her redsler, denne her teenage pig, ikke faktisk ikke var opdægtet.

Filmen hedder Lilja Forever.

Ser mig inden.

Nej, er det rigtigt?

Inden.

Okay, men du får lekser for nu.

Ja.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Du får simpelthen lekser for.

Filmen hedder Lilja Forever.

Det handler om en fattig pige, der bor i et trystesløst nedsligt højhus, i det tidligere sovjetunion med sin mor.

Ind til moren vælger og flytter til USA for at jakke den på et bedre liv, og så bare efterlader sin data, alene tilbage i det her frygtlige område.

Nej.

Og simpelthen overladde hende til skæbnen,

som om, at det hele ikke i forvejen var gråt, og ellendig nok ikke.

Det er meget, meget hjertesværne.

Og morens svigt her, det bliver så begyndelsen på det svære,

på en frygtlige nedtur for Lilja,

og hun ender simpelthen, som menneske handlede seks slag i en lejlighed i Sverige.

Okay.

Og først nu har jeg så fundet ud af, at filmen er baseret på en ægte historie.

Og nu skal jeg prøve at sige hendes navn, der er så ikke nemt.

Dangule Rasa Light.

Sorry.

Ja.

Der er en gule Rasa Light.

Sorry.

Kom til Sverige fra Lidtown, som 16 år i,

og troede, at hun skulle have et almindeligt arbejde, altså også i jakten på et bedre liv, ikke?

I stedet endt hun var at blive tvunget ud i prostitution,

og det hele fik en tragisk udgang i Malmø i år 2000.

Og det er slet ikke til at bære, men jeg vil ikke afsløre.

Nej, nej.

Noget, man skal bare se filmen.

Det er en lille bit smule, som den bog, vi faktisk har anbefaldet.

Det gør, at vi ikke...

Jo, jo.

Men hver gang, at vi vil beskæftige os, eller jeg læser om noget, der har med det her gør så denne her film, jeg tænker på.

Ja.

Ja.

Lilja Forever på Netflix,

og så kan man bagefter, synes jeg, gå ind, og lige google det.

Det er lidt svært, når jeg ikke kan finde noget udtale hendes navn, vel.

Men dangule Rasa Light på nettet bagefter.

Og læse hendes historie.

Du havde en lidt pisar DVD-filmsmage, som forholdsvis ung på det tidspunkt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Jeg var totalt opslugt af denne her film.

Ja.

Jeg føler altså også, den var ret kendt.

Altså, jeg føler mange nok, vi kunne huske den.

Okay.

Jeg synes, den var sådan...

Det var jo en svensk film, ikke?

Nu føler jeg mig bare sådan helt sat af.

Jeg vil gerne lige høre, hvis jeg...

Det kan også være fordi jeg bare kendt den så godt, men jeg tror der...

Jeg tror, mange har set den.

Men det ved jeg ikke.

Det er legitt ikke hørt et ord op.

Nej.

Nå, den er på Netflix nu.

Ja.

Loved mig, når du ser den, og så taler vi lige om den i næste uge.

Ja, eller...

Ugen efter.

Det var bare en én film.

Ja, det var...

Den er kort.

Det var én film.

Ja.

Ja, men det...

Jeg skal gøre mit bedste, i hvert fald.

Lilja Forever, det er med et firetal.

Tak for den.

Altså, jeg ved godt, det er lecture,

men jeg synes bare,

jeg synes, den lyder hårdt,

men jeg er sådan lidt forsigtig med at sige,

den skal jeg nok se straks, ikke?

Ja, går du straks hjem og ser.

Jeg har så mange ting liggende,

hvor jeg godt ved, du gerne vil have,

at jeg skal se det,

men jeg bare ikke har maven til det.

Men jeg vil sige,

hvis du kan klare at sæde med tag

i en hel ude.

Jeg ved heller ikke,

om jeg vil påstå,
at jeg kunne.
Nej, men så kan du i hvert fald
også godt se Lilja Forever.
Den er virkelig hård,
og det er frygteligt,
men det er jo også et vindue i en verden.
Man ellers ikke ville få adgang til,
det, der virkede så dragnet på mig.
Den gang, jeg var sådan...
Wait what?
Det her caske ude i verden.
Hvis du havde vist,
at det var en rigtig ting,
fordi du så det jo med et andet.
Ja, men jeg tror alligevel,
selvom det var en spillefilm,
og selvom det var fiktion,
så følte jeg stadig,
at det var sådan,
kan verden være,
fordi det er det, jeg ser her.
Det er jo det rigtige gode spillefilm kan, ikke?
Jo, selvom det er fiktion.
Den kan du godt se,
selvom den er hårdt.
Der er også små,
glemt af håb og kærlighed.
Ja, håb og kærlighed,
men selvfølgelig på den bedre måde, ikke?
Altså, sorry.
Altså, du sælger den godt samtidig med,
at du har hovedet ikke sælget den sælget godt.
Nej, men det var fordi,
det er jo tragisk.
Det er tragisk,
men på mange måder,
det er også vigtigt,
fordi føje,
altså de mennesker,
som kan finde på,
og gå ind i en aflås lejlighed,
til et barn.
Og bare være sådan, det har jeg betalt,

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

for det vil hun da sikkert gerne.

Hvor gammel var hun der morgen 16?

Ja.

Ja, okay, jeg skal nok.

Og måske var hun faktisk yngre der, ikke hun var 16, da hun så kom til Sverige.

Ja, så har hun været yngre.

Hvad skidte der med hende bare efter morens skridt?

Det skal du se.

Heller on her own,

hun var on her own i denne her,

i det her ghetto-område,

hvor der ikke var andet en

vold og nedernhed

og fattigdom omkring hende, ikke?

Ja.

Okay, så jeg har fået leksje for.

Ja.

Jeg har en uge til at gøre det,

jeg har en uge til at lave en ny sag,

det har du også?

Ja, og så lødes opløftet,

går vi videre ud i en ny uge her.

Ja.

Men der er masser af gode ting også i livet.

Der er ikke nogen tænder, der skal trække os ud i den her uge.

Det er der positivt.

Det ved man aldrig.

Og det kan være, at du på et eller andet tidspunkt

ikke ligner en, der har fået en på kassen.

Ja, næste mand, der tænker jeg,

at jeg ser nogle lunder normalt ud igen.

Ja, og så ved jeg,

at vi skal ud og pakke en pakke op,

der kom lige et postbåde med noget vi ikke ved,

hvad er det, hvad vi altid meget glade for.

Ja, men hvis du vil fortælle din historie,

altså bankede de lige på døren,

to pakker.

To pakker? Ja.

Vi er retur om en uge,

der trykker vi optag igen.

Og hvis man savner noget

og lytter til

fra os i ugens løb,
så kan man jo bringe samtalen
hjem til sig selv.
Vi vil lige gå ind på TheTalks.dk
og få fingrene i et af spillene.
Det synes jeg også er oplagt.
Vi er ikke så gode til at huske at tale om det.
Nej. Det er fuldstændig korrekt.
Vi har lavet nogle ret geniale samtalspill.
Hvis vi selv skal sige det.
De er ikke kun gode i forhold til spørgsmålene.
De er også flotte.
Du havde faktisk nævnt det,
men da jeg var inden på det
kongelige bibliotek på en sorte diamant forleden,
så er vi stod derinde i gavbutikken.
Det er rigtigt. Det er dejligt.
Og lidt skinder.
Så hvis man gerne vil se dem i virkeligheden,
så har de dem, altså man bor i København,
så har de dem blandt andet inden på diamanten.
I gavbutikken derinde
og i Arnold Busch på Kømmergade.
Men der er en forhandlerliste
inden på TheTalks.dk,
fordi der er faktisk fysiske butikker
rundt om i hele landet,
der har spillene.
Og nu bliver det koldere.
I skal indenfor.
Man kan få det blæst i går.
Men ja, det er den rigtige anprøve.
Der er aldrig en dårlig infarkert anledning.
Men altså,
der er et eller andet med,
at det bliver mørkt tidligere
og nogen serien lys.
Og så sidder man med noget familie, kæreste, veninder,
og stiller de her spørgsmålene.
Og man når næsten ikke at stille nogen,
men ender med at tale så lang tid om hver spørgsmål.
Det er faktisk en del, der har skrevet,
men det var godt nok ikke mange,
at der kun er lige over 100 spørgsmål, bare roligt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 224

Ja, de holder i lang tid.

Ja.

I nå dem ikke alle sammen på en gang.

TheTalks.dk.

Og det var det sidste jeg havde sige for i dag.

Ja, det var det sidste.

Hade det godt til længe?

Hade det selv godt?

Vis tale tid.

Det gør vi hej.

Det gør vi hej!